

JUSTITS

Dato: 30. marts 2012
Kontor: Udlændingelovkontoret
Sagsbeh: Helene Bendtsen
Sagsnr.: 2012-960-0003

Telefonnotat

Sekretær for Børne- og Kulturchefforeningen Anne Sophie Rasmussen (Herlev kommune) oplyste d.d. telefonisk til undertegnede, at Børne- og Kulturchefforeningen ikke har bemærkninger til lovforslaget om ændring af reglerne om familiesammenføring med børn. Foreningen har noteret sig de foreslåede ændringer.

30. marts 2012/Helene Bendtsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Københavns Byret

Justitsministeriet
Udlændingeafdelingen
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Præsidenten
Domhuset, Nytorv 25
1450 København K.
Tlf. 33 44 80 00
Fax 33 44 84 88
CVR 21 65 95 09
administration.kbh@domstol.dk
J. nr. 9099.2012.16

Den 16. marts 2012

Ved en mail af 2. marts 2012 har Justitsministeriet anmodet om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn).

Jeg skal i den anledning på byretspræsidenternes vegne oplyse, at forslaget ikke giver byretterne anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Der henvises til j.nr. 2012-960-0003.

Med venlig hilsen

Søren Axelsen

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

**Høring over udkast til lovforslag om ændring af udlændin-
geloven (Familiesammenføring med børn)**

DA har ingen bemærkninger til lovforslaget.

26. marts 2012
BTF/CLK

Dok ID: 17165

Med venlig hilsen
DANSK ARBEJDSGIVERFORENING

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Berit Toft Fihl', is written over the printed name.

Berit Toft Fihl

Justitsministeriet
Udlændingelovkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Danmarks Rejsebureau Forening
Anna Cathrine Andersen
Politisk konsulent
Telefon: 35 30 12 52
E-mail: aca@travelassoc.dk

Frederiksberg den 7. marts 2012

Sagsnr.: 2012-960-0003 - Danmarks Rejsebureau Forenings høringssvar til Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn)

Indledningsvis skal Danmarks Rejsebureau Forening (DRF) takke for muligheden for at kommentere på forslaget til ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn)

Danmarks Rejsebureau Forening finder ikke anledning til at fremkomme med bemærkninger, da lovforslaget ikke har betydning for turisterhvervet i Danmark.

Med venlig hilsen

DANMARKS REJSEBUREAU FORENING

Lars Thykier
Direktør

Anna Cathrine Andersen
Politisk konsulent

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

København, den 11. marts 2012

Vedr. Sagsnr. 2012-960-0003

Justitsministeriet har ved e-mail af 2. marts 2012 anmodet om Dommerfuldmægtigforeningens eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Familie-sammenføring med børn).

Foreningen skal i den anledning meddele, at foreningen ikke har bemærkninger til meddelelsen.

Dette høringssvar sendes alene elektronisk til: hbe@jm.dk med kopi til jm@jm.dk og 951s64@jm.dk. Det bemærkes herved, at foreningen af sikkerhedsmæssige årsager ikke sender filer i word-format til eksterne parter.

På foreningens vegne,

Stine Nielsen
Høringsansvarlig
Dommerfuldmægtigforeningen

Justitsministeriet
Udlændingelovskontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Dato: 29. marts 2012

Sagsbeh.: LUR

Ved e-mail af 2. marts 2012 har Justitsministeriet anmodet Flygtningenævnet om eventuelle bemærkninger til Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn).

I den anledning skal Flygtningenævnet meddele, at nævnet ikke finder anledning til at fremkomme med bemærkninger, da lovforslaget ikke vedrører nævnets virksomhed.

Der henvises til sagsnr. 2012-960-0003.

Med venlig hilsen

B.O. Jespersen

DEN KATOLSKE KIRKE I DANMARK

ANSGARSTIFTELSEN

GL. KONGEVEJ 15
DK-1610 KØBENHAVN V

TLF. (45) 33 55 60 80
MAIL hjor@katolsk.dk

Kirkernes Integrations Tjeneste

Smallegade 47, 1
2000 Frederiksberg
Tlf: 32 84 60 16
Mail: info@kit-danmark.dk

28. marts 2012

Folketingets Integrationsudvalg
Vedr. sagsnr. 2012-960-0003

Høringssvar i forbindelse med udkast til lov om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn)

Den katolske Kirke i Danmark og Kirkernes Integrations Tjeneste takker for det indsendte materiale i forbindelse med afgivelse af høringssvar til udkast til lov om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn).

Vi har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Med venlig hilsen

Lars Messerschmidt
Generalvikar
Den katolske Kirke i Danmark

Hans Henrik Lund
Daglig leder
Kirkernes Integrations Tjeneste

Fra: Sara Glahder Lindberg [SGL@kl.dk]
Sendt: 28. marts 2012 21:22
Til: Helene Bendtsen
Cc: Justitsministeriet; EJOURUDL-Udlængelovkontoret (951s64); V-AU Integration;
Hanne Gøttrup
Emne: Lovforslag om familiesammenføring med børn

Til Justitsministeriet

KL har modtaget udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn).

Der henvises til J. nr, 2012-960-0003.

KL har ingen kommentarer til udkastet til lovforslag.

KL tager dog forbehold for evt. økonomiske konsekvenser af lovforslaget.

VH. Sara Lindberg

Med venlig hilsen

Sara Glahder Lindberg

Konsulent

Arbejdsmarked, Uddannelse og Erhverv
Weidekampsgade 10, 2300 København S

☎ 3370 3149, ✉ sgl@kl.dk

Helene Bendtsen

Fra: Lea Gyring [lgy@lo.dk]
Sendt: 21. marts 2012 11:53
Til: Helene Bendtsen
Cc: Justitsministeriet; £JOURUDL-Udlængelovkontoret (951s64)
Emne: LO har ingen bemærkninger til høring om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn)
Vedhæftede filer: Høringsbrev.pdf

docId: http://101v035/sjdep09p/DOK378694
SJ: -1

Til orientering har LO ingen bemærkninger til høring vedr. ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn), jeres sagsnr. 2012-960-0003.

Med venlig hilsen

Lea Gyring

Kontorassistent / Arbejdsmarked & Uddannelse
Direkte tlf.: 3524 6117 • Mail: lgy@lo.dk

LO • Landsorganisationen i Danmark

Islands Brygge 32D, 2300 København S. • www.lo.dk

Fra: Helene Bendtsen [mailto:hbe@jm.dk]

Sendt: 2. marts 2012 17:53

Til: samfund@advocom.dk; kontakt@amnesti-nu.dk; Lblinkenberg@amnesty.dk; amnesty@amnesty.dk; cjuul@amnesty.dk; info@asylret.dk; brd@brd.dk; bkf@bkchefer.dk; bornsvilkar@bornsvilkar.dk; dbf@dbf.dk; info@shipowners.dk; drf@travelassoc.dk; aca@travelassoc.dk; da@da.dk; drc@drc.dk; dmr@dmr.org; ds@socialrdg.dk; fagligt@danskeadvokater.dk; dt@datatilsynet.dk; main@helsinki-komiteen.dk; hjor@katolsk.dk; dch@dch.dk; drc@drcenter.dk; mail@finansraadet.dk; fln@inm.dk; epost@anderschrjensen.dk; gpret@gpret.dk; hk@hk.dk; 44sk@hk.dk; Leif-Randeris@Indvandrerraadgivningen.dk; center@humanrights.dk; hhl@kit-danmark.dk; kl@kl.dk; knud@vilby.dk; kobenhavn@domstol.dk; michael.paaske@adoption.dk; foreningen@adoption.dk; er@homannlaw.dk; epost@anderschrjensen.dk; sekretariat@lokk.dk; post@vestrelandsret.dk; praesident@oestrelandsret.dk; redbarnet@redbarnet.dk; rct@rct.dk; dra@rct.dk; formand@retspolitik.dk; post@retssikkerheds-fonden.dk; randers@domstol.dk; udl.afd@politi.dk; nuc@politi.dk; asyl@redcross.dk; info@drk.dk; rem@inm.dk; jan.christensen@rockwool.com; sos@sosmodracisme.dk; info@aegteskabudengraenser.dk; horingshenvendelser@3f.dk; dl@dansklandbrug.dk; dommerforeningen@gmail.com; hoeringer@dommerfm.dk; kape@politi.dk; *Frederiksberg Kommune; rima02@frederiksberg.dk; *Københavns Kommune; LO Hovedpostkasse; ms@ms.dk; dp@politiforbund.dk; \$Retslaegeraadet (956retslaegeraadet); odense@domstol.dk; roskilde@domstol.dk; aalborg@domstol.dk; aarhus@domstol.dk; rigsadvokaten@ankl.dk; uvm@uvm.dk; guerrerc@unhcr.org; pdkbh@politi.dk; troelsjensen@paradis.dk; poem@poem.dk; regioner@regioner.dk; esbjerg@domstol.dk; glostrup@domstol.dk; helsingor@domstol.dk; herning@domstol.dk; Hillerod@domstol.dk; hjorring@domstol.dk; holbaek@domstol.dk; holstebro@domstol.dk; horsens@domstol.dk; kolding@domstol.dk; lyngby@domstol.dk; nykobing@domstol.dk; naestved@domstol.dk; svendborg@domstol.dk; sonderborg@domstol.dk; viborg@domstol.dk; bornholm@domstol.dk; frederiksberg@domstol.dk; ng@ffd.dk; samfund@advocom.dk; kontakt@amnesti-nu.dk; Lblinkenberg@amnesty.dk; amnesty@amnesty.dk; cjuul@amnesty.dk; info@asylret.dk; brd@brd.dk; bkf@bkchefer.dk; bornsvilkar@bornsvilkar.dk; dbf@dbf.dk; info@shipowners.dk; drf@travelassoc.dk; aca@travelassoc.dk; da@da.dk; drc@drc.dk; dmr@dmr.org; ds@socialrdg.dk; fagligt@danskeadvokater.dk; dt@datatilsynet.dk; main@helsinki-komiteen.dk; hjor@katolsk.dk; dch@dch.dk; drc@drcenter.dk; mail@finansraadet.dk; fln@inm.dk; epost@anderschrjensen.dk; gpret@gpret.dk; hk@hk.dk; 44sk@hk.dk; Leif-Randeris@Indvandrerraadgivningen.dk; center@humanrights.dk; hhl@kit-danmark.dk; kl@kl.dk; knud@vilby.dk; kobenhavn@domstol.dk; michael.paaske@adoption.dk; foreningen@adoption.dk; er@homannlaw.dk; epost@anderschrjensen.dk; sekretariat@lokk.dk; post@vestrelandsret.dk; praesident@oestrelandsret.dk; redbarnet@redbarnet.dk; rct@rct.dk; dra@rct.dk; formand@retspolitik.dk; post@retssikkerheds-fonden.dk; randers@domstol.dk; udl.afd@politi.dk; nuc@politi.dk; asyl@redcross.dk; info@drk.dk; rem@inm.dk; jan.christensen@rockwool.com; sos@sosmodracisme.dk; info@aegteskabudengraenser.dk; horingshenvendelser@3f.dk; dl@dansklandbrug.dk; dommerforeningen@gmail.com; hoeringer@dommerfm.dk;

Vestre Landsret
Præsidenten

Justitsministeriet
Udlændingelovkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

J.nr. 40A-VL-13-12
Den 20/03-2012

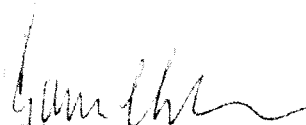
Justitsministeriet har ved brev af 2. marts 2012 anmodet om eventuelle bemærkninger til et udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn).

I den anledning skal jeg meddele, at udkastet ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Dette svar sendes efter anmodning alene elektronisk og til hbe@jm.dk med kopi til jm@jm.dk og 951s64@jm.dk.

Der henvises til sagsnr. 2012-960-0003.

Med venlig hilsen

Bjarne Christensen

Østre Landsret
Præsidenten

Den 14 MRS. 2012
J.nr. 40A-OL-14-12
Init: mbm

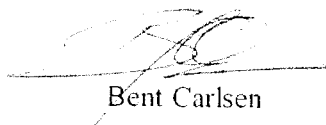
Justitsministeriet
Udlændingelovkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Justitsministeriet har ved brev af 2. marts 2012 (sagsnr. 2012-960-0003) anmodet om eventuelle bemærkninger til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn)

I den anledning skal jeg meddele, at forslaget ikke giver landsretten anledning til at fremkomme med bemærkninger.

Dette svar sendes alene elektronisk til hbe@jm.dk med kopi til jm@jm.dk og 951s64@jm.dk.

Med venlig hilsen

Bent Carlsen

Ellen Busck Porsbo

FAGLIGT FÆLLES FORBUND

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sagsnr. 2012-960-0003

28. marts 2012

Høring over forslag til lov om ændring af udlændingeloven (familie-sammenføring med børn)

3F er meget enige i lovforslagets intention om at skabe en bedre balance i reglerne om børns adgang til at få ophold i Danmark samt i, at der skabes bedre muligheder for, at udenlandske børn kan leve et liv med deres forældre i Danmark.

3F har ingen yderligere bemærkninger til lovttekstens konkrete udformning.

Venlig hilsen

Per Christensen
forbundssekretær

FAGLIGT FÆLLES FORBUND
Kampmannsgade 4
DK-1790 København V
Tlf. +45 70 300 300
fax +45 70 300 301
e-mail: 3f@3f.dk
www.3f.dk

GELLERUPPARKENS RETSHJÆLP

Dortesvej 1, st.th., 8220 Brabrand. Telefon 86 25 71 35

Fax: 86 25 85 88 E-mail: gpret@gpret.dk

Åbningstid: Mandag og torsdag kl. 10-14 og 16-18, onsdag kl. 10-14.

Dato: 28/03-2012

J. nr.:MM LF/2012
(bedes altid angivet ved henvendelse)

Justitsministeriet
Udlændingelovkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Ved skrivelse af 2. marts 2012 har ministeriet anmodet om en udtalelse til udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn).

I den forbindelse fremsendes hermed Gellerupparkens Retshjælps bemærkninger til lovforslaget.

Gellerupparkens Retshjælp er positiv overfor regeringens forslag om en lempelse af reglerne om familiesammenføring med børn.

Retshjælpen har ikke yderligere bemærkninger.

Der henvises til Deres sagsnr.: 2012-960-0003

Med venlig hilsen
Gellerupparkens Retshjælp

Mona Matten
Jurist og souschef

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10

1216 København K

hbe@jm.dk + jm@jm.dk + 951s64@jm.dk

KRONPRINSESSEGADE 28
1306 KØBENHAVN K
TLF. 33 96 97 98
FAX 33 36 97 50

DATO: 29-03-2012
SAGSNR.: 2012 - 853
ID NR.: 169352

Høring - over forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn)

Ved e-mail af 02-03-2012 har Justitsministeriet anmodet om Advokatrådets bemærkninger til ovennævnte forslag.

Advokatrådet har følgende bemærkninger:

Advokatrådet kan tiltræde, at der under de gældende regler er forekommet en række eksempler på, at børn og deres herboende forældre er kommet i klemme som følge af de noget rigoristiske regler.

Ad 1. Ny formulering af udlændingelovens § 9, stk. 17.

Advokatrådet kan således tilslutte sig det hensigtsmæssige i, at der indføres en minimumsaldersgrænse for, hvornår der som betingelse for opholdstilladelse skal foretages en vurdering af barnets muligheder for at opnå en vellykket integration. Mindre børn må i almindelighed formodes at have lettere ved at klare omstillingen, og det gældende krav om en vurdering af grundlaget for en vellykket integration har for mindre børn derfor været mindre velbegrunderet, og navnlig toårsreglen har for denne gruppe børn kunnet få vidtrækkende konsekvenser. Det er et politisk valg, om minimumsaldersgrænsen skal sættes ved præcis seks år (+ to år), men valget forekommer naturligt, henset til påbegyndt skolegang etc.

Advokatrådet har i tidligere høringssvar udtrykt bekymring ved anvendelse af det forholdsvis vage kriterium "barnet har eller har haft mulighed for at opnå en sådan tilknytning til landet, at der er grundlag for en vellykket integration". Også efter at det nu i selve lovteksten præciseres, at der ved denne vurdering skal lægges vægt på såvel barnets som begge forældres forhold, vil kriteriet være upræcist og stadig nødvendiggøre, at de berørte personer må henvises til lovforarbejder og praksisnotater for at kunne danne sig et overblik over familiesammenføringsmulighederne.

Advokatrådet finder også anledning til at påpege, at det må anses bedst stemmende med Børnekonventionens art. 12, at der skal ske en høring af børn, der har nået en sådan alder og udvikling, at de er i stand til at udtrykke en selvstændig holdning til ansøgningen, og Advokatrådet henstiller, at der indføres en sådan høringsregel, eventuelt i kombination med, at der sker advokatbeskikkelse for barnet under behandlingen af sagen.

Advokatrådet kan også anbefale forslaget i § 9, stk. 17, sidste pkt., hvorefter toårsfristen, der stadig som udgangspunkt skal regnes fra tidspunktet, hvor den herboende forældre opfylder betingelserne i stk. 1, nr. 2, ikke skal gælde, hvis den herboende forældre ved fristens udløb har været forhindret i at få opholdstilladelse til barnet som følge af tvist om forældremyndigheden eller som følge af, at barnets opholdssted har været ukendt, alt forudsat at der søges om opholdstilladelse for barnet uden unødigt ophold efter hindringens ophør.

Advokatrådet finder dog anledning til at understrege, at de anførte to undtagelsessituationer ikke bør indsnævre muligheden for anvendelse af den generelle undtagelse fra kravet om mulighed for vellykket integration, nemlig hvis ganske særlige grunde, herunder til familiens enhed, taler derimod. Der kan forekomme situationer, hvor der indtræffer væsentlige ændringer for barnet, der måske ikke længere kan opholde sig hos andre familiemedlemmer, og hvor hensynet til barnet på grund af den ændrede situation nu taler stærkt for familiesammenføring med den herboende forælder.

Ad 2. Ad § 9, stk. 18, nyt 2. og 3. pkt.

Også dette forslag kan Advokatrådet tilslutte sig. Advokatrådet finder dog anledning til at understrege, at kriteriet ”at barnet imod sin vilje har opholdt sig uden for landet” bør fortolkes meget lempeligt. For det første er der tale om børn, der vil have vanskeligt ved at sætte sig op mod forældrenes vilje. For det andet kan der være situationer, hvor barnet frivilligt er rejst med, ikke blot i den tro, at det skulle på ferierejse, men måske også i situationer, hvor barnet har accepteret et udenlandsk skoleophold, men hvor skoleopholdet mod barnets ønske bliver udstrakt så langt, at det har fået konsekvenser for barnets opholdstilladelse i Danmark.

Ad 3 og 4. Tilføjelser til § 9 c, stk. 1, 1. pkt. og § 17, stk. 3.

Denne del af forslaget giver ikke Advokatrådet anledning til bemærkninger.

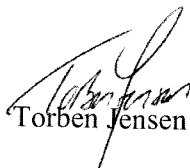
Ad 5. § 44 c, nyt stk. 2 og 3.

Den gældende udl. § 44 c pålægger kommunalbestyrelsen at underrette Udlændingestyrelsen om sager, hvor kommunalbestyrelsen har kendskab til eller begrundet mistanke om, at den mindreårige udlænding har opholdt sig uden for Danmark i mere end tre på hinanden følgende måneder på genopdragelsesrejser eller

andre udlandsophold af negativ betydning for deres skolegang og integration. Reglen knytter sig således til den særlige bortfaldsregel i udl. § 17, stk. 2.

Advokatrådet vil anbefale, at kommunens pligt til at oplyse forældrene om reglerne om bortfald af opholdstilladelse, jfr. udl. § 17, udvides til ikke kun at være knyttet til fravær af den i § 17, stk. 2 nævnte karakter, men til alt længerevarende fravær. Ikke alle udenlandske herboende forældre, der sender deres børn f.eks. på skoleophold i udlandet, er opmærksomme på bortfaldsreglen i udl. § 17, stk. 1 eller ansøgningsmuligheden i udl. § 17, stk. 3.

Med venlig hilsen

Torben Jensen

Anders Chr. Jensen

Advokat Møderet for Højesteret

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Roskilde, den 26.03.2012

Vedr. sagsnr. 2012-960-0003, høringssvar til lov om ændring af ud-
lændigeloven(familiesammenføring af børn)

Det fremsendte udkast til lovændring giver anledning til følgende
bemærkninger:

Det bemærkes indledningsvis, at nationale regler, der afskærer fastboende
i Danmark fra at få deres børn til Danmark er et alvorligt indgreb i
familiens liv, der må kræve meget tungtvejende grunde for at være
berettiget.

Egentlige genopdragelsesrejser er i praksis nærmest ikke forekommende.
De følgende bemærkninger angår derfor børn, der søges til Danmark
senere end 2 år efter at den herboende ægtefælle, kunne have fået barnet
til Danmark.

Begrundelsen er at ramme tilfælde, hvor denne situation kan anses som
en variant af "genopdragelsesrejser". "Straffen" er så, at barnet ikke kan
komme til den af forældrene, der bor i Danmark.

Det daværende Integrationsministerium lod foretage en undersøgelse ved
"Niras konsulenterne", der i 2005 afleverede en rapport med titlen:
"Undersøgelse af længerevarende udlandsophold blandt børn med
ikke-vestlig baggrund." Der er en rig kontakt med familien i hjemlandet,
navnlig i form af familie- og feriebesøg. Genopdragelsesformål kan kun
registreres i nogle få tilfælde om året.

Hermed stemmer, at i advokatpraksis er der reelt ikke i noget tilfælde
observeret misbrug i form af genopdragelsesformål.

Begrundelsen for at børnene kommer til Danmark senere end 2 år efter at
de kunne være kommet til Danmark, er almindelige sociale og økonomiske
forhold, herunder en gensidig hensyntagen til begge forældre og hvad der
er bedst for barnet.

Hersegade 8 4000 Roskilde cvr nr. 58328413 telefon 50504386, bedst 9-12 Danske
bank reg. Nr. 9173 konto 6224741 e-mail: epost@anderschrjensen.dk

Det må endvidere indledningsvis understreges, at der ingen grundlag er for at antage at et sent ankommet barn, er sværere at integrere end et tidligt ankommet. Integration af børn sker i skolerne og giver ingen problemer, der kan henføres til barnets alder på ankomsttidspunktet.

Bemærkninger om særlige forhold.

1. Det må hilses med tilfredshed, at motiverne stærkt fremhæver, at formålet med den sene ankomst skal være misbrug i form af en hensigt om at skåne barnet for dansk kultur så længe som muligt. Dette forhold skal tillægges en betydelig vægt og må være indgangsporten til de videre overvejelser.

2. Det må hilses med tilfredshed, at motiverne stærkt fremhæver betydningen af forholdene hos den forælder, der er i hjemlandet. Det er selvkært en betingelse, at denne forælder i alle henseender reelt er til stede.

Derimod omtaler motiverne ikke problemerne med at oplyse sagerne på dette punkt. Der vil foreligge udsagn fra herboende om den anden forælders forhold, men ikke andre oplysninger.

Den tidligere regering pålagde ansøger bevisbyrden. Den er i praksis umulig at løfte, hvorfor den tidligere regering i afgørelserne altid lagde til grund at forælderen i hjemlandet var til stede og egnet.

Det bør fremgå af motiverne, at herboendes oplysninger om den anden forælders forhold, skal lægges til grund, medmindre der er konkret anledning til at betvivle dem. I så fald skal der gennem den stedlige danske ambassade rekvireres yderligere oplysninger. Hermed stemmer Integrationsministeriets notat af 02.07.2007, punkt 5.a. Bestemmelsen er i hidtidig praksis aldrig set anvendt.

3. Der skal legalt fastsættes en kort ekspeditionstid - ikke over 4 uger - da et barn ikke kan vente i årevis på en afklaring af dets forhold. Der er i praksis eksempler på sagsbehandlingstider på 4-5 år.

I denne forbindelse savnes i lovforslaget det uafhængige nævn, der er indeholdt i regeringsaftalen af 09.02.2012. Det er stærkt påkrævet, da danske domstole i alle tilfælde - gentager alle tilfælde - har opretholdt Integrationsministeriets afslag.

4. Børnene skal tillægges processuelt ophold så længe ansøgningen ikke er endelig afgjort, senest ved endelig kendelse eller dom.

Børnene er - som hidtil - undervisningspligtige efter gældende lov og opfylder den ved ordinær skolegang.

5. Ikrafttrædelsen påkalder sig særlig opmærksomhed som følge af at den forrige regering gav afslag i samtlige tilfælde, se foran.

Næsten alle børn har således fået et afslag, som de ikke ville have fået efter de forventede fremtidige regler.

Følgende forhold skal afklares i loven:

a. Af motiverne fremgår, at de nye regler finder anvendelse på "verserende" sager.

Det skal udtrykkelig fremgå, at en sag er "verserende" så længe den ikke har fundet sin afslutning i national ret ved endelig kendelse (udlændingelovens § 52) eller dom (grundlovens § 63).

b. Børn hvis sag er afsluttet, skal have mulighed for at indgive ny ansøgning på baggrund af de forventede nye regler for børn under 15 år,

uanset at de i mellemtiden er blevet over 15 år og derfor uden lovhjemmel ville blive undergivet de strengere regler for børn over 15 år og

uden at der stilles krav om at barnet skal opholde sig i hjemlandet på ansøgningstidspunktet (udlændingelovens § 9, stk. 22), da dette ville medføre at barnets skolegang i Danmark ville blive afbrudt, ligesom der ikke vil være praktisk mulighed for ophold og pasning i hjemlandet.

De nye regler skal altså gives tilbagevirkende kraft.

Anders Chr. Jensen

Børnerådet

Justistministeriet
Udlændingelovkontoret
Slotsholmsgade 10
1215 Kbh K

29. marts 2012
j.nr.5.5.10/HS

**Vedr. forslag til lov om ændring af udlændingeloven
(Familiesammenføring med børn), sagsnr. 2012-960-0003**

Børnerådet bakker i udgangspunktet op om de foreslåede ændringer af Udlændingeloven, da rådet anser det som tiltrængte lempelser af de gældende regler for familiesammenføring med børn samt tiltag til bekæmpelse af genopdragelsesrejser. Børnerådet bakker desuden op om, at hensynet til barnets tarv præciseres i loven.

Børnerådet finder det dog yderst kritisabelt, at børn over 15 år ikke betragtes som børn i sager om familiesammenføring, samt at børn kan miste deres opholdstilladelse, når de fx sendes på genopdragelsesrejse mod deres vilje.

Børnerådet minder om, at FN's Børnekonvention forpligter Danmark til at betragte alle borgere under 18 år som børn (jf. Artikel 1), at inddrage børn i sager, der vedrører dem selv (jf. Artikel 12) og at barnets tarv altid skal komme i første række i alle foranstaltninger vedrørende børn (jf. Artikel 3) – herunder sager om familiesammenføring.

Børnersynet i den eksisterende lovgivning strider mod konventionens ånd. De foreslåede ændringer er et skridt i den rigtige retning, men der bør efter rådets opfattelse iværksættes mere ambitiøse ændringer i forhold til børns rettigheder.

Til de enkelte bestemmelser

Til §1, nr. 1

Ændring af krav om vellykket integration

Som påpeget i tidligere høringssvar, finder Børnerådet det bekymrende, at ansøgninger om opholdstilladelse skal indeholde en vurdering af barnets mulighed for vellykket integration¹. Det er Børnerådets opfattelse, at hensynet

¹ Se høringssvar:

<http://www.boerneraadet.dk/b%C3%B8rner%C3%A5det+mener/h%C3%B8ringssvar/2004/h%C3%B8ringssvar+2004+-+03>

til barnets tarv altid bør have første prioritet i behandling af ansøgning om opholdstilladelse (jf. Artikel 3).

Børnerådet anerkender, at den foreslåede lempelse er et skridt i den rigtige retning, men så gerne, at lempelsen gælder for alle under 18 år.

Rådet støtter forslaget om, at det nuværende krav om vellykket integration ikke finder anvendelse, hvis barnet er 6 år eller yngre, når der søges om familiesammenføring, og at 2-årsfristen ikke finde anvendelse i tilfælde, hvor forældrene har været forhindret i at kunne søge om familiesammenføring med deres barn.

Til §1, nr. 2

Ændring af reglerne om ny opholdstilladelse, hvis en tidligere opholdstilladelse er bortfaldet efter ophold i udlandet

Børnerådet er principielt imod, at børn kan straffes for handlinger, som deres forældre har begået og finder det derfor problematisk, at børn kan fratages deres opholdstilladelse, når de mod deres vilje har været sendt udenfor landet på fx genopdragelsesrejse.

Da de foreslåede ændringer indeholder en lempelse af muligheden for at barnet kan få dets opholdstilladelse igen ud fra hensyn til barnets tarv, er Børnerådet dog positivt overfor forslaget. Det er positivt, at den foreslåede ændring præciserer, hvornår børn over 15 år kan blive familiesammenført med henblik på, at barnet kan få dets opholdstilladelse tilbage, hvis den er frataget mod barnets vilje.

Til §1, nr. 3

Præcisering af muligheden for at give opholdstilladelse til børn over 15 år med henblik på familiesammenføring

Børnerådet påpeger igen, at det er problematisk, at unge over 15 år ikke betragtes som børn og derfor i udgangspunktet ikke kan blive familiesammenført med deres forældre². Derfor gør Børnerådet opmærksom på tidligere anbefalinger om at hæve aldersgrænsen for familiesammenføring fra 15 til 18 år³ og minder om, at børn ifølge FN's Børnekonvention er alle under 18 år (jf Artikel 1).

² Se høringsvar:

<http://www.boerneraadet.dk/b%C3%B8rner%C3%A5det+mener/h%C3%B8ringssvar/2004/h%C3%B8ringssvar+2004+-+03>

³ Se *Rapport til FN's Komité for Barnets Rettigheder Supplerende rapport til Danmarks 4. periodiske rapport*:

http://www.boerneraadet.dk/files/Brd.dk%20Filbibliotek/PDF%20FILER/boernekonvention_dokumenter/4.%20Supplerende%20rapport%202009/B%C3%B8rner%C3%A5dets%20rapport%20til%20FN%202009.pdf

Børnerådet er positivt overfor præcisering af, at hensynet til barnets tarv indgår i vurdering af, om særlige grunde taler for at give opholdstilladelse til udlændinge, som er mellem 15 og 18 år og derfor i udgangspunktet ikke kan blive familiesammenført.

Børnerådet finder det positivt, at barnets tarv fremover vil indgå i vurderingen af, om børn mellem 15 og 18 år kan blive familiesammenført.

Til §1, nr. 4

Ændring af reglerne om ny opholdstilladelse, hvis en tidligere opholdstilladelse er bortfaldet efter ophold i udlandet

Børnerådet bakker op om den foreslåede lovændring, som pålægger Udlændingestyrelsen af egen drift at vurdere, om der er grundlag for ny opholdstilladelse, hvis et barns opholdstilladelse er bortfaldet.

Til §1, nr. 5

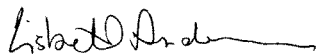
Styrkelse af forebyggelsesindsatsen imod genopdragelsesrejser

Børnerådet ser positivt på forslaget om, at kommunalbestyrelsen forpligtes på at orientere forældre om regler om bortfald af opholdstilladelse i forbindelse med genopdragelsesrejse eller andet udlandsophold, der kan have negative betydning for barnets skolegang eller integration.

Det Børnerådets holdning, at genopdragelsesrejser bør bekæmpes gennem oplysning, dialog og rådgivning (fremfor fx økonomiske sanktioner)⁴.

Afslutningsvis understreger Børnerådet Danmarks forpligtelse ifølge FN's Børnekonvention til at betragte alle under 18 år som børn, at inddrage og høre børn i sager vedrørende dem selv samt, at sætte barnets tarv i første række – dvs. også i sager om familiesammenføring.

Med venlig hilsen

Lisbeth Zornig Andersen
Formand for Børnerådet

Annette Juul Lund
Sekretariatschef

⁴ Se høringssvar:

<http://www.boerneraadet.dk/b%C3%B8rner%C3%A5det+mener/h%C3%B8ringssvar/2004/h%C3%B8ringssvar+2004+-+03>

Til
Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216K

DFH
FLYGTNINGE
HJÆLP

DANSK FLYGTNINGEHJÆLP
KONGENSGADE 10
1216K
T: 33 12 12 12
E: info@dfh.dk

29.3.2012

**Høring over forslag til lov om ændring af udlændinge-
loven (Familiesammenføring med børn), ministeriets
j.nr. 2012-960-0003**

Dansk Flygtningehjælp har d.2.marts 2012 modtaget ovenstående lovudkast i høring med frist for bemærkninger d.29.marts 2012.

Lovforslaget indeholder ændringer i forhold til de nugældende regler om familiesammenføring for børn over 15 år (udlændingelovens §9c, stk1), de såkaldte genopdragelsesrejser (udlændingelovens §9, stk.18, §17, stk.3 og §44, 44c) samt reglerne om vurderinger af mulighed for vellykket integration (udlændingelovens §9, stk.17).

Ud fra organisationens mandat vil Dansk Flygtningehjælp i de følgende bemærkninger fokusere på retstillingen for børn af flygtninge samt forholdet til internationale konventioner, herunder børnekonventionen.

Generelt

Generelt vurderer Dansk Flygtningehjælp, at lovforslaget rummer en række forbedringer og præciseringer af børns rettigheder i forhold til familieliv sammen med forældre i Danmark. Barnets tarv får med de foreslåede ændringer en mere eksplicit og stærkere placering i lovens bestemmelser.

De nugældende regler for børn er primært resultatet af en større lovændring i 2004. Dansk Flygtningehjælp var dengang kritisk over for lovændringerne, som efter vores opfattelse var bekymrende i forhold til Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 8 og FNs Børnekonvention, jf. vores høringssvar d.12.februar 2004.

Selv om de nu foreslåede ændringer efter vores opfattelse er positive, er Dansk Flygtningehjælp fortsat betænkelig ved dele af regelsættet, herunder især den fortsatte hovedregel om, at familiesammenføring for børn over 15 år er en undtagelse samt reglerne om de mulige konsekvenser for et barns opholdstilladelse efter en genopdragelsesrejse.

Vurdering af mulighed for vellykket integration, lovforslagets §1, nr. 1

Det forslås, at vurderinger efter udlændingelovens §9, stk. 17 fremover kun skal foretages, hvis barnet er over 6 år, dvs. i praksis efter det 8.år (toårsfristen indregnet). Herudover foreslås ændret vægtning af de forhold, der indgår i vurderinger af mulighed for vellykket integration. Den ændrede vægtning betyder, at den herboende forælders integration samt det faktiske forhold til forælderen i hjemlandet tillægges øget betydning.

Efter Dansk Flygtningehjælps opfattelse har den hidtidige praksis med at foretage integrationsvurdering af selv ganske små børn været problematisk både i forhold til det sagligt forsvarlige ud fra eksisterende viden om børns udvikling og omstillingspotentiale og ud fra hensyn til mindreårige børns ret til at være sammen med forældre. Vi ser det derfor isoleret set som en forbedring, at integrationsvurderingerne ikke længere skal foretages, når barnet er under 8 år.

Dansk Flygtningehjælp forudsætter, at kravet om mulighed for vellykket integration ikke rejses over for børn af herboende flygtninge, jf. også bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser (til §1, nr.1) om Danmarks internationale forpligtelser, lovudkastet side 45-46.

De foreslåede regler indebærer, at der skal foretages omfattende konkrete og komplicerede skønsmæssige vurderinger som grundlag for myndighedernes afgørelse. Det kan på den baggrund forekomme vanskeligt at få et præcist indtryk af den etablerede retsstilling for de berørte familier og børn. I forhold til forslaget om nærmere vurdering af det faktiske forhold til forælderen i hjemlandet er Dansk Flygtningehjælp f.eks. umiddelbart usikker på betydningen af manglende vilje til at tage sig af barnet hos forælderen i hjemlandet. Den anføres i lovbemærkningerne, at den omstændighed, at forælderen i hjemlandet ikke *aktuelt* ønsker at tage sig af barnet ikke i sig selv kan føre til opholdstilladelse. Men der kan tænkes situationer, hvor forælderen i hjemlandet tidligere har haft viljen, men siden aktuelt og reelt har forstødt barnet. I en sådan situation vil barnet kunne havne i en situation uden omsorgspersoner, hvis der gives afslag på familiesammenføring med den herboende forælder.

Genopdragsrejser, lovforslagets §1, nr. 2, 4 og 5

Der foreslås en række justeringer af de kriterier, der skal indgå i myndighedernes vurdering af, om et barn skal have opholdstilladelse i Danmark efter at have været på genopdragsrejse. De foreslåede ændringer i vurderingskriterierne skal ses på baggrund af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse i sagen Osman mod Danmark (d.14.juni 2011), hvor domstolen fandt, at Danmark ikke havde vægtet barnets tarv tilstrækkeligt i en afgørelse om ret til ophold i Danmark efter en genopdragsrejse. Herudover foreslås, at det præciseres, at myndighederne af egen drift skal tage stilling til spørgsmålet om ny opholdstilladelse, når et barns opholdstilladelse er bortfaldet som konsekvens af en genopdragsrejse. Endelig foreslås, at kommunerne får pligt til at orientere forældre om mulige opholdsretslige konsekvenser for børn eller unge (præventive samtaler).

Dansk Flygtningehjælp finder det både positivt og nødvendigt, at der nu sker en justering af reglerne i overensstemmelse med Osman dommen.

I forbindelse med lovændringerne i 2004 bemærkede Dansk Flygtningehjælp, at bestemmelser om at børn kan miste opholdstilladelsen som følge af en genopdragsrejse, svarer til at straffe børnene for forældrenes handlinger. Selv om der nu sker justeringer, der i højere grad tager hensyn til barnets tarv, mener vi fortsat, at regelsættet rummer denne mulighed for at straffe offeret. Uanset intentionen om at forhindre genopdragsrejser er der fortsat risiko for, at børn bliver straffet yderligere - udover den skade, som de i forvejen har lidt ved at være sendt på genopdragsrejse. I lovbemærkningerne side 28 understreges således, at det fortsat skal have konsekvenser i forhold til barnets opholdstilladelse at sende et barn på genopdragsrejse. Det

fastholdes også, at der kan ske bortfald af opholdstilladelse allerede efter 3 måneder.

Dansk Flygtningehjælp hilser det velkommen, at udlændingemyndighederne nu igen af egen drift skal tage stilling til spørgsmålet om ny opholdstilladelse.

Familiesammenføring for børn, der er fyldt 15 år, lovforslagets §1, nr. 3.

Det foreslås, at der sker en præcisering af de særlige tilfælde, hvor børn mellem 15 og 18 år har adgang til familiesammenføring. Præciseringen består i, at hensynet til barnets tarv indføres direkte i udlændingelovens §9c, stk.1. Det fremgår af lovbemærkningerne, at de særlige tilfælde, hvor der kan gives familiesammenføring for børn, der er fyldt 15 år, bl.a. kan være situationer for flygtningefamilier. Der nævnes tilfælde, hvor et barn under flugten er blevet adskilt fra forældre, der siden har fået asyl i Danmark, og tilfælde, hvor den herboende forælder er flygtning og dermed afskåret fra at tage ophold med barnet i hjemlandet.

Ifølge FNs Børnekonvention, artikel 1, er et barn "ethvert menneske under 18 år, med mindre barnet bliver myndigt tidligere efter den lov, der gælder for barnet". Dansk Flygtningehjælp er principielt betænkelig ved, at mindreårige børn, som er fyldt 15 år kun kan få opholdstilladelse i særlige tilfælde. Udover børnekonventionens aldersafgrænsning skyldes vores betænkelighed også almenmenneskelige overvejelser om mindreårige børns behov for at være sammen med forældre. Udgangspunktet bør være, at mindreårige børn har et retskrav på at være sammen med deres forældre, og eventuelle undtagelser herfra må bygge på barnets tarv.

Hvis 15-års reglen bibeholdes, mener Dansk Flygtningehjælp herudover, at den regel, der fremgår af bemærkningerne, om at børn af flygtninge ikke er omfattet af denne indskrænkning, bør findes i selve lovteksten og ikke kun i lovbemærkningerne.

Med venlig hilsen

Andreas Kamm, generalsekretær
Dansk Flygtningehjælp

Email: andreas.kamm@drc.dk/ Direkte telefon: 33735130

Justitsministeriet
Udlændingelovkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Sendt til: hbe@jm.dk
med kopi til:
jm@jm.dk og 951s64@jm.dk

29. marts 2012

**Vedrørende høring over forslag til lov om ændring af udlændingeloven
(Familiesammenføring med børn)**

Datatilsynet
Borgergade 28, 5.
1300 København K

CVR-nr. 11-88-37-29

Telefon 3319 3200
Fax 3319 3218

E-mail
dt@datatilsynet.dk
www.datatilsynet.dk

J.nr. 2012-112-0038
Sagsbehandler
Anna Alexandra
Pontoppidan
Direkte 3319 3227

Ved e-mail af 2. marts 2012 har Justitsministeriet, Udlændingelovkontoret, anmodet Datatilsynet om eventuelle bemærkninger til ovennævnte udkast til lovforslag. Der henvises til Justitsministeriets j.nr. 2012-960-0003.

Datatilsynet skal i den anledning udtale følgende:

1. Det fremgår af lovforslagets § 1, nr. 5, at der i udlændingelovens § 44 c indsættes følgende som stk. 2 og 3:

”Stk. 2. En kommunalbestyrelse, der gennemfører en forebyggende samtale med eller tilbyder anden form for særlig støtte til forældrene til en mindreårig udlænding, jf. § 11, stk. 3, og § 52, stk. 3, i lov om social service, på grund af kendskab til eller begrundet mistanke om, at den mindreårige udlænding opholder sig uden for landet på genopdragsrejse eller andet udlandsophold af negativ betydning for skolegang og integration, skal i den forbindelse oplyse forældrene om reglerne om bortfald af opholdstilladelse, jf. § 17.

Stk. 3. Underretning efter stk. 1 skal indeholde oplysning om, hvorvidt kommunalbestyrelsen har gennemført en forebyggende samtale med eller tilbudt forældrene til en mindreårig udlænding, der er omfattet af stk. 1, anden form for særlig støtte efter reglerne i § 11, stk. 3, og § 52, stk. 3, i lov om social service, og om kommunalbestyrelsen i den forbindelse har orienteret forældrene om reglerne om bortfald af opholdstilladelse, jf. stk. 2.”

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5, at:

”I § 44 c, stk. 3, foreslås det, at kommunalbestyrelsens underretning til Udlændingestyrelsen efter bestemmelsens stk. 1, skal indeholde oplysning om, hvorvidt kommunalbestyrelsen har gennemført en forebyggende samtale med eller tilbudt forældrene til en mindreårig udlænding, der er omfattet af bestemmelsen, anden form for særlig støtte efter servicelovens § 11, stk. 3, og § 52, stk. 3, og om kommunalbestyrelsen i den forbindelse har orienteret forældrene om reglerne om bortfald af opholdstilladelse.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det fremover skal fremgå af kommunalbestyrelsernes underretninger til Udlændingestyrelsen, om der foreligger mistanke om mindreårige udlændinges udlandsophold af mere end 3 måneders varighed, når der er tale om genopdragsrejse eller andre udlandsophold af negativ betydning for de pågældendes skolegang og integration, om barnets forældre har været indkaldt til en forebyggende samtale hos kommunen eller er tilbudt anden støtte efter servicelovens regler, om samtalen har været gennemført, og om forældrene er blevet orienteret om de opholdsretlige konsekvenser for barnet af en genopdragsrejse.”

2. Ved høring over forslag til lov om ændring af udlændingeloven og ægteskabsloven (Fremrykket ansøgningstidspunkt i sager om humanitær opholdstilladelse, indberetningspligt ved mistanke om genopdragelsesrejser, begrænsning af adgangen til familiesammenføring for personer, der er dømt for børnebortførelse, ændrede regler om undervisning og aktivering af voksne asylansøgere mv.), der blev fremsat som lovforslag L 94, afgav Datatilsynet den 3. februar 2006 en udtalelse.

Datatilsynet udtalte bl.a. følgende om kommunalbestyrelsen underretning af Udlændingestyrelsen om sager, hvor kommunalbestyrelsen har kendskab til eller begrundet mistanke om, at børn sendes på genopdragelsesrejser eller andre længerevarende udlandsophold af negativ betydning for deres skolegang og integration¹:

”For så vidt angår forslaget § 1, nr. 45, har Datatilsynet noteret sig, at det fremgår af lovforslaget, at bestemmelsen indebærer en indberetningspligt for kommunerne i sager, hvor der er kendskab til eller begrundet mistanke om, at et barn har været på genopdragelsesrejse eller andet længerevarende udlandsophold af negativ betydning for barnets skolegang og integration.

Datatilsynet har noteret sig, at bestemmelsen *alene* vil indebære en videregivelse af oplysninger om, at et barn har opholdt sig i udlandet i en længere periode.

Datatilsynet skal imidlertid gøre opmærksom på, at det er tilsynets opfattelse, at hvis der - ud over oplysningen om det tidsmæssige forløb barnet har været væk fra Danmark - tillige videregives oplysninger om grundlaget for opholdet f.eks. væsentlige sociale problemer i familien, mistanke om at barnet er blevet omskåret eller som en del af genopdragelsen er blevet sendt på koranskole, er der efter tilsynets opfattelse tale om videregivelse af oplysninger omfattet af persondatalovens §§ 7 og 8, som kun kan alene ske, såfremt betingelserne i disse bestemmelser er opfyldt.

Da videregivelse - ud over oplysninger om det tidsmæssige forløb - formentlig vil være i strid med persondatalovens § 8, stk. 3, går Datatilsynet ud fra, at Udlændingestyrelsen i sin anvendelse af loven - herunder ved udsendelse af eventuelt vejledningsmateriale - understreger, at der alene må indberettes oplysninger om, at barnet har været på et længerevarende ophold af en given længde.”

I forbindelse med Folketingets behandling af lovforslaget L94 besvarede ministeren for flygtninge, indvandrere og integrations spørgsmål nr. 1 stillet af Folketingets Udlændinge- og Integrationsudvalg² vedrørende Datatilsynets høringssvar. Om videregivelse fra kommuner fremgår bl.a. af besvarelsen, at

”Som det fremgår af de almindelige bemærkningerne til lovforslaget (afsnit 3.2), er der med den foreslåede bestemmelse ikke er tilsigtet nogen fravigelse af persondatalovens regler. Som følge af grundlaget for og karakteren af de oplysninger som indberettes, er der efter ministeriets opfattelse ikke tale om videregivelse af oplysninger omfattet af persondatalovens §§ 7 og 8. Det er Integrationsministeriets opfattelse, at videregivelsen som udgangspunkt vil have hjemmel i persondatalovens § 6, da der som udgangspunkt alene vil være tale om oplysninger om, at barnet har været ude af landet i længere tid, og videregivelsen vil være nødvendig for Udlændingestyrelsens anvendelse af de særlige udlændingeretlige regler med hensyn til genopdragelsesrejser.”

¹ Lovforslagets § 1, nr. 45, vedrørende indførelsen af udlændingelovens § 44 c

² <http://www.ft.dk/samling/20051/lovforslag/194/spm/1/index.htm#endeligt>

3. Datatilsynets bemærkninger til lovforslagets § 1, nr. 5 (udlændingelovens § 44, stk. 2 og 3)

3.1. Datatilsynet skal indledningsvis henlede opmærksomheden på de grundlæggende databeskyttelsesretlige principper for den dataansvarliges behandling af personoplysninger i persondatalovens § 5. Disse principper vil altid skulle iagttages. Reglerne i persondatalovens § 5 er en implementering af artikel 6 i databeskyttelsesdirektivet³.

Lovens § 5, stk. 2, indeholder bl.a. et krav om, at indsamling af oplysninger skal ske til udtrykkeligt angivne og saglige formål. § 5, stk. 3, indeholder et krav om, at oplysninger, der behandles, skal være relevante og tilstrækkelige og ikke må omfatte mere, end hvad der kræves til opfyldelse af de formål, hvortil oplysningerne indsamles, og de formål, hvortil de senere behandles.

Udlændingestyrelsen må således kun behandle, herunder indsamle og registrere, oplysninger, som den har et aktuelt behov for af hensyn til deres konkrete myndighedsudøvelse.

Det fremgår ikke af lovforslaget, hvad *formålet* er med videregivelsen af oplysninger om, hvorvidt kommunalbestyrelsen har gennemført en forebyggende samtale med eller tilbudt forældrene til en mindreårig udlænding anden form for særligt støtte efter reglerne i § 11, stk. 3, og § 52, stk. 3, i lov om social service.

Datatilsynet stiller sig derfor på det foreliggende grundlag tvivlende over for, om sådan videregivelse lever op til kravene i persondatalovens § 5 om saglighed og proportionalitet.

Datatilsynet skal anmode om, at det overvejes nærmere, om lovforslaget er i overensstemmelse med persondatalovens § 5, jf. databeskyttelsesdirektivets artikel 6.

3.2. Det fremgår ikke af det foreliggende lovforslag, om den foreslåede bestemmelse i udlændingelovens § 44 c, stk. 3, indebærer, at der fra kommunen vil blive videregivet følsomme oplysninger omfattet af persondatalovens §§ 7-8, f.eks. oplysninger om væsentlige sociale problemer.

Datatilsynet går ud fra, at der med den foreliggende formulering af lovforslaget vil blive videregivet følsomme oplysninger.

Datatilsynet skal i den forbindelse bemærke, at f.eks. oplysning om, at en person modtager særlig støtte efter reglerne i lov om sociale service § 52, stk. 3, efter Datatilsynets umiddelbare opfattelse vil udgøre oplysninger omfattet af persondatalovens § 8.

³ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger

Det fremgår af persondatalovens § 8, stk. 3, at forvaltningsmyndigheder, der udfører opgaver inden for det sociale område, kun må videregive de i stk. 1 nævnte oplysninger og de oplysninger, der er nævnt i § 7, stk. 1, hvis betingelserne i stk. 2, nr. 1, eller 2, er opfyldt, eller hvis videregivelsen er et nødvendigt led i sagens behandling eller nødvendig for, at en myndighed kan gennemføre tilsyns- eller kontrolopgaver. Ifølge § 8, stk. 2, nr. 1, må der ske videregivelse, hvis den registrerede har givet sit udtrykkelige samtykke. Ifølge stk. 2, nr. 2, må videregivelse ske, hvis dette sker til varetagelsen af private eller offentlige interesser, der klart overstiger hensynet til de interesser, der begrundet hemmeligholdelsen, herunder hensynet til den oplysningen angår.

Det er Datatilsynets umiddelbare vurdering, at § 8, stk. 3, ikke er opfyldt ved videregivelse af følsomme oplysninger uden samtykke efter den foreslåede § 44 c, stk. 3.

3.3. Datatilsynet skal anmode om, at forholdet til persondataloven beskrives nærmere i lovforslagets bemærkninger i relation til lovforslagets § 1, nr. 5.

Det bør herunder beskrives, hvilke oplysninger, der vil kunne blive videregivet fra kommunalbestyrelserne til Udlændingestyrelsen, formålet med videregivelserne samt forholdet til persondatalovens § 5, stk. 2, og 3, om saglighed og proportionalitet.

Det bør desuden beskrives, om der vil ske videregivelse af følsomme oplysninger, og i så fald om det er hensigten at fravige persondatalovens regler, herunder § 8, stk. 3.

Hvis det er hensigten at fravige persondatalovens regler, bør det fremgå udtrykkeligt af lovforslaget, jf. persondatalovens § 2, stk. 1, og bemærkningerne hertil. Det fremgår af disse bemærkninger, at persondataloven finder anvendelse, hvis regler om behandling af personoplysninger i anden lovgivning giver den registrerede en dårligere retsstilling. Dette gælder dog ikke, hvis den dårligere retsstilling har været tilsigtet og i øvrigt ikke strider mod databeskyttelsesdirektivet.

Datatilsynet skal bemærke, at en fravigelse af persondataloven efter Datatilsynets opfattelse kun bør ske, hvis vægtige samfundsmæssige hensyn taler herfor.

Med venlig hilsen

Maiken Breüner
Specialkonsulent

Justitsministeriet
Udlændingelovkontoret
1216 København K

THE DANISH
HELSINKI
COMMITTEE
FOR HUMAN
RIGHTS

Per e-mail til jm@jm.dk

Sagsnummer 2012-960-0003

25 marts 2012

**Høringssvar fra Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder
til forslag om lov om ændring af udlændingeloven (familiesammenføring med børn)**

Helsinki-komiteen finder det meget positivt, at regeringen har indgået aftale med Enhedslisten og Liberal Alliance om at gøre det nemmere for udlændinge, der bor i Danmark, at blive familiesammenført med deres børn. Men vi finder, at lovforslaget viderefører uheldige elementer fra den gamle lovgivning, og frygter at der stadig vil blive givet urimelige og tragiske afslag på dette grundlag.

Der er i de senere år blevet afgivet mindst 800 afslag til børn om at komme til Danmark for at bo med deres forældre, og mange af disse har vidtrækkende og tragiske følger for det enkelte barn og dets forældre. Dette har også været fremme i medierne i flere opsigtsvækkende sager. Der er ingen tvivl om, at disse afslag har været med til at give Danmark et dårligt ry i udlandet.

Vi finder, at det er et fremskridt, at børn op til det fyldte 8. år ikke skal "integrationsvurderes", således at opholdstilladelse automatisk gives op til denne alder. Men vi finder, at denne grænse er arbitrær, meget lav og urimelig, og at mange familier stadig vil komme i klemme.

Sagsnummer 2012-960-0003

Høringssvar fra Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder

Da bestemmelsen blev indført i 2004 var det med den bemærkning, at "Bestemmelsen har til formål at modvirke, at herboende personer bevidst vælger at blive i hjemlandet med den anden af forældrene, indtil barnet næsten er voksent...". Men når man er 8 eller endog 12 år gammel, er man langt fra "næsten voksen", og således ville en aldersgrænse på f.eks. 16 år være mere i overensstemmelse med denne bemærkning.

Med henvisning til de mange afslag, der er afgivet under loven i sin hidtidige form, mener vi, at det skal indføres i bemærkningerne til loven, at regler om barnets alder mm. skal gælde fra det øjeblik, den første ansøgning om familiesammenføring af barnet er blevet afleveret.

Det er godt, at lovforslaget eksplicit sætter barnets tarv i centrum for vurderingen af, om der skal gives opholdstilladelse, og vi formoder, at det betyder, at en række sager, hvor der før har været givet afslag, vil blive givet opholdstilladelse.

Bemærkningerne om at "den herboende forældres integration her i landet skal tillægges øget vægt" er også positive, da vi formoder, at det betyder, at personer, som bidrager til det danske samfund, vil kunne få deres børn til landet.

Vi finder også, at det er positivt, at der blødes op på 2 års fristen, hvis denne "alene er overskredet med en kortere periode", og at besøgsophold fra barnet i Danmark tildeles en positiv rolle.

Løst grundlag for lovgivningen

Men Helsinki-komiteen finder, at det er uheldigt, at lovforslaget opretholder det stærke skønsmæssige element i afgørelsen af om, familierne kan føres sammen.

Dybest set mener vi ikke, at der er dokumenteret nogen sammenhæng mellem hvor længe forældrene har været i Danmark inden de tager barnet til Danmark (op til 2 år) og muligheden for integration af barnet. Vi finder ikke, at grundlaget for dette element i loven er reelt.

Hele grundlaget for lovgivningen, inklusive det nuværende lovforslag, er således meget løst. Vi mener, der er masser af eksempler på, at personer, der kommer til Danmark som unge eller endog som voksne, er blevet meget velintegrerede og har bidraget til det danske samfund.

Når indvandrere kommer til Danmark, vil de ofte have en meget travl periode. De skal lære dansk, og tilbuddet om gratis undervisning gælder indenfor 3 år. De skal skaffe sig arbejde, finde og indrette en ny bolig, lære nye normer at kende og ofte også etablere et nyt familieliv.

Mange indvandrere vælger at lade børn blive hjemme i denne periode, hvor de måske ikke har reel mulighed for at tage sig af dem, men dette kan og skal ikke tolkes som modvilje mod integration i det danske samfund. En sådan tidsgrænse er ikke rimelig, men hvis den endelig skal være der, vil det være bedre at sætte den til 5 år.

Vi finder, at det er yderst uheldigt, at lovgivning om noget så basalt som forældres og børns ret til at være sammen, skal basere sig på skøn.

Lovforslaget er et fremskridt i forhold til gældende lovgivning, men vi finder, at loven fortsat vil være på kant med Danmarks forpligtelser i forhold til FN's konvention af 20. november 1989 om barnets rettigheder, som blev ratificeret af Danmark i 1991. Af artikel 9 stk. 1. fremgår, at: "Deltagerstaterne skal sikre, at barnet ikke adskilles fra sine forældre mod deres vilje, undtagen når kompetente myndigheder, hvis afgørelser er undergivet retlig prøvelse, i overensstemmelse med gældende lov og praksis bestemmer, at en sådan adskillelse er nødvendig af hensyn til barnets tarv."

I forlængelse heraf står det i artikel 10. stk. 1, at: "I overensstemmelse med deltagerstaternes forpligtelse i henhold til artikel 9, stk. 1, skal ansøgninger fra et barn eller dets forældre om indrejse i eller udrejse fra en deltagende stat med henblik på familiesammenføring behandles på en positiv, human og hurtig måde af deltagerstaterne."

Lovforslagets begrænsninger af retten til familiesammenføring er - i modsætning til børnekonventionen - ikke begrundet i "barnets tarv", men i en vurdering af, om barnet er "integrationseget", og vi finder, at loven i en række tilfælde ikke vil føre til en positiv behandling af familiesammenføringsansøgninger, men til afslag.

I bemærkningerne på s. 10 er der en modstilling mellem "hjemlandets kultur og skikke og "danske normer og værdier". Vi mener dette er en falsk modstilling. Der er mængder af eksempler på, at udenlandsk kultur og skikke har påvirket det danske samfund positivt, fra klassisk musik og rockmusik over ideer om demokrati og kristen barmhjertighed, til kartoflen, der i dag er en hovedhjørnesteen i dansk mad, men som kommer fra Amerika. Det danske samfund er part i en global udveksling af kultur og skikke, som virker positivt ind på Danmark, og det har vi været i århundreder. Det er som udgangspunkt forkert at se det som et problem, at et barn har gået i skole i et stykke tid i Kina, USA, Egypten eller Brasilien og kender til disse landes kultur.

Fjern gebyret for familiesammenføring af børn

I regeringsgrundlaget står, at "De nye gebyrer for ansøgning om opholdstilladelse fjernes". Vi undrer os over, at dette ikke er en del af lovforslaget. Gebyret er i øjeblikket på 8.000 kr., hvilket er mere end en halv månedsløn for en lavtlønnet og penge som en familie, der skal til at tage et barn til Danmark, har stærkt brug for. Vi vil opfordre til, at det skrives ind i loven, at ansøgninger om opholdstilladelse til børn pga. familiesammenføring skal være gratis. Gebyret skal angiveligt bruges til "sagsbehandling", hvilket antyder, hvor kompliceret og svært gennemskuelig lovgivningen er blevet, når det vil koste professionelle, juridisk uddannede sagsbehandlere for 8.000 kr. arbejdstid at behandle en ansøgning.

Genopdragelsesrejser

Lovforslaget fastholder begrebet "genopdragelsesrejser", som kan give anledning til at fratage barnet opholdstilladelsen. Det er et meget negativt ladet begreb og meget dårligt juridisk defineret, selv om der gøres forsøg på det i bemærkningerne til lovforslaget. Vi vil gerne erindre om, at det danske kongehus har sendt sine to sønner på studieophold i faderens hjemland Frankrig, hvad der meget nemt kan tolkes som en "genopdragelsesrejse". Det at opholde sig i en af forældrenes hjemland for at lære sprog og kultur at kende er ikke som udgangspunkt negativt og har været brugt i multikulturelle familier i masser af år. I bemærkningerne på side 20 nævnes det som en indikation på en genopdragelsesrejse, at man går på "koranskole og bliver undervist i antidemokratiske værdier", men der

nævnes ikke noget om katolske klosterscholer eller andre religioners skoler. Vi finder, at dette er diskrimination mod Islam. Vi finder, at hele denne lovgivning om genopdragelsesrejser må afskaffes og erstattes af specifik lovgivning mod tvang mod børnene også i deres oprindelseslande.

Som sagt finder vi det positivt, at lovforslaget lempet de meget stramme regler for familiesammenføring af børn, men vi finder, at dette ikke er vidtgående nok og at familiesammenføring stadig vil være baseret på skøn.

Vi finder, at Udlændingeloven i sin helhed som et resultat af talrige lovændringer og stramninger gennem 10 år er blevet en næsten ulæselig lov med en heraf kommende meget langvarig og arbitrær sagsbehandling fra Udlændingestyrelsens side. Dette ændres ikke med det her foreliggende lovforslag.

Derfor anbefaler vi regeringen at overveje en gang for alle at skrive loven om, helt forfra. Det må være muligt at skrive en ca. 10 sider lang udlændingelov, som alle indvandrere og deres familier med rimelighed kan forstå og følge.

På vegne af Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder

Karsten Fledelius,
universitetslektor, formand for bestyrelsen

Mikael Hertoft,
sproglærer, cand.mag., medlem af bestyrelsen

29. marts 2012

Dokumentations- og Rådgivningscenteret's (DRC) Høringssvar til;

- udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn).

hbe@jm.dk med kopi til jm@jm.dk og 951s64@jm.dk.

Til Justitsministeriet vedr. høringssvar, Deres sagsnr. 2012-960-0003.

Indledning

DRC takker for det fremsendte lovforslag og skal i denne forbindelse bemærke, at der er tale om et område, hvor vi giver nogen rådgivning, men sjældent repræsenterer brugere, idet der er almindelig adgang til advokatbeskikkelse. Dette finder vi særdeles positivt, idet familiesammenføringsområdet generelt er blevet så uigennemskueligt, at borgernes retssikkerhed kun kan sikres med ordentlig juridisk bistand (ingen almindelige mennesker kan længere overskue processen). Hvis man derfor ikke vil sikre advokatbeskikkelse i sager om f.x. ægtefællesammenføring, så burde man som det mindste tilvejebringe midler, så retshjælpe m.v. kan sikre det minimum af retssikkerhed, der må kunne forventes på et livsområde, hvor det drejer sig om noget så centralt som familiens enhed.

Bemærkninger til lovforslaget.

Den danske udlændingelov skal overholde og fortolkes i lyset af de Internationale menneskerettigheds forpligtelser som Danmark har tiltrådt - herunder i denne sammenhæng i særdeleshed FN's Børnekonvention (CRC) og Konventionen om Civile og Politiske Rettigheder (CCPR) samt ikke mindst Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK).

Det helt centrale begreb i dansk og international ret er i den forbindelse "Barnets tarv". Problemet er desværre aktuelt, at i forbindelse med familiesammenføring med børn, har vi i dansk ret fået vendt spørgsmålet om "barnets tarv" til at være et spørgsmål om, hvordan den voksne (den eller de herboende forældre) har opført sig. Hvis moderen har opholdt sig et antal år i Danmark inden hun søger barnet familiesammenført, så bliver hendes adfærd automatisk lagt til grund for vurderingen af, om det så vil være svært/umuligt for barnet at integreres i landet, og derfor angiveligt vil være i strid med barnets tarv at blive familiesammenført i Danmark.

Dette har desværre i stigende grad fået karakter af "allerede fordi" afgørelser, hvor bevis på at barnet faktisk taler dansk, går i dansk skole osv., helt standardmæssigt tilsidesættes, allerede fordi forældren har været en "dårlig forældre" ved at boet for længe i Danmark inden der søges om familiesammenføring.

Der er dog ikke noget forkert ved at rejse spørgsmålet, om herboende af den ene eller anden grund er ude af stand til at varetage forældreskabet og det derfor vil stride med barnets tarv. I så fald ville det dog være nogle helt andre elementer, der i givet fald skulle føre til et sådan afslag, og ikke fordi herboende har ventet (for længe) med at indgive ansøgningen om familiesammenføring med barnet.

I sagen Nunez mod Norge EMD 55597/09 havde de norske myndigheder udvist moderen, der tidligere var blevet udvist pga. kriminalitet og derefter var genindrejst og fået ophold under falsk navn. Uanset det lange synderegister valgte Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol at underkende de norske domstole, netop med henvisning til barnets tarv. Man kan sige, at der er tale om den "omvendte situation" (det var moderen der skulle udvises og barnet der godt kunne blive) men ikke desto mindre viser sagen EMD's centrale fokus på barnets tarv, og uanset hvor tåbeligt den pågældende forældre (moderen) måtte have opført sig, så kommer barnets interesse først.

På samme måde kan man påpege, at EMD i sagen Osman vs. Denmark, hvor spørgsmålet om "opdragelsesrejser" kom til pådømmelse, også fandt at hensynet til barnets tarv går forud for forældrenes "dumhed", mht. at sende pigen på opdragelsesrejse. Her var ellers tale om kerneområdet for skærpsen af udlændingelovens regler om familiesammenføring med børn – idet den danske lovændring angiveligt skulle "sikre" disse børn og ikke skade dem. EMD kunne derimod ikke se (og det kan vi andre heller ikke), hvordan det kunne være til fordel for pigen, at blive udelukket fra tilbagerejse til Danmark. EMD fandt således i den konkrete sag, at de danske myndigheders afgørelse var stridende med barnets tarv og retten til familieliv i EMRK artikel 8.

Tilsvarende har også FN's Menneskerettighedskomite fundet Danmark i strid CCPR artikel 23 og 24 i sagen Mohammad El-Hichou mod Danmark Sag no. 1554/2007. Det fremgår bl.a. at:

7.4 The Committee takes note of the State party's argument that the initial separation of the author and his father were caused entirely by the decision of the latter to move to the State party and leave his son in his country of origin and that he made no attempts to reunite the author with his new family until he was 11 and a half years old. The Committee observes that the author's parents were divorced, his mother obtained the custody of him after his birth and that for the first 10 years of his life the author was adequately cared for by his grandparents. The Committee also observes that when those circumstances changed, the author's father started to make attempts to reunite with him in order to assume the role of a primary caregiver. The Committee also observes that at stake in the present case are the author's rights as a minor to maintain a family life with his father and his half-siblings and to receive protection measures as required by his status as a minor. The Committee notes that the author cannot be held responsible for any decisions taken by his parents in relation to his custody, upbringing and residence.

7.5 In these very specific circumstances, the Committee considers that the decisions not to allow the reunification of the author and his father in the State party's territory and the order to leave the State party, if implemented, would constitute interference with the family contrary to article 23 and a violation of article 24, paragraph 1 of the Covenant, due to a failure to provide the author with the necessary measures of protection as a minor....."

(Se CCPR/C/99/D/1554/2007 – vores understregning)

Ligesom EMD, så har FN's Menneskerettighedskomite været ude af stand til at se, hvordan de danske myndigheder og domstole har kunnet komme frem til, at det skulle være i klageren's egen interesse, at blive udelukket fra Danmark. Igen forskellig opfattelse af hvordan man kategorisk ser det fra barnets synsvinkel mhp. at vurdere barnets tarv. Man kan godt sige, at det var "forkert" af faderen at forlade hans barn og rejste til Danmark. Det er også rigtig, at der gik tid før faderen søgte om at få sønnen med til Danmark. Der er bare det problem, at barnet jo netop ikke har haft indflydelse på de beslutninger, som forældrene har truffet og derfor må man - i stedet for at se på hvad den herboende forældre har gjort eller ikke gjort og som konsekvens heraf udelukker barnet – se på barnets umulige situation og livsbetingelser, som de er p.t. i hjemlandet og omvendt den forbedring af situationen han kan opnå ved at komme til at leve med faderen og halvsøskende i Danmark.

Det kan i denne forbindelse også bemærkes, at Børnekonventioner foreskriver, at barnet så vidt muligt (i forhold til modenhed) selv skal have mulighed for at give sin mening til kende om hvad han eller hun gerne ser skal ske. Dette er dog på ingen måde tilfældet i de afgørelser der træffes rutinemæssigt uden høring af barnet, også selv om det er gammelt nok til selv at udtrykke en holdning til, hvor han eller hun ønsker at være. Dette synes blot yderligere at understrege, at den gældene lov og praksis er helt ude af tridt med de internationale forpligtelser vi har påtaget os, og det grundlæggende hensyn til barnets tarv, som altid må være centralt i disse sager.

DRC skal på denne baggrund, og igen med det forbehold at vi ikke har det store praktiske kendskab til disse sager, påpege at lovforslaget synes at gå i den rigtige retning, men ikke fuldt ud løse de problemer som afgørelserne fra EMD og FN's Menneskerettighedskomite rejser.

Testen må være, om man med de påtænkte lovændringer kan udelukke at tilsvarende sager igen vil føre til at der statueres krænkelser ved disse eller andre internationale organer. Det bemærkes således, at der nu også er åbnet for individuel klageadgang til FN's Børnekomite, og at sager som de ovennævnte viser, at der er behov for at Danmark hurtigst muligt tiltræder den individuelle klageadgang, da vi må konstatere at heller ikke Danmark er fejlfri når det kommer til spørgsmål om børns rettigheder.

Med venlig hilsen

Niels-Erik Hansen
Centerleder DRC

Århus, den 29 marts 2012

Justitsministeriet
Udlændingelovkontoret
Slotholmsgade 10
1216 København K.

Vedr. Høringsvar over udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn) - henvises til sags nr. 2012-960-0003:

Indvandrererrådgivningen fremsender bemærkninger og indsigelser til udkastet om forslag til ændring af udlændingeloven familiesammenføring med børn.

Det virker uoverkommelig og i øvrigt politisk urealistisk, at fremkomme med de mange ændringer til en mere fri og liberal ændring af loven, der skulle medføre at ægtefæller, familier og børn også fremover ikke vil komme til at leve adskilt i hvert sit land.

Mange har i de sidste 10 – 15 år været udsat for begrænsninger i deres familieliv. Borgere af etnisk dansk herkomst eller indvandrere har været henvist til at leve i 2 lande, da deres ægtefælle og børn ikke har kunnet opnå opholdstilladelse i Danmark.

Indvandrererrådgivningen hilser de lempelser, der trods alt er fremsat som lovforslag, idet de forslåede ændringer er reelle forbedringer. Det giver familier flere muligheder for at familiesammenføre børn og unge.

Dog bør regeringen helt slette alt vurdering af gode integration eller gode muligheder for integration af barnet op til 15 år.

Fra 15 år op til 18 år giver det mening, at vurdere god integration eller gode muligheder for integration af barnet op til 18 år.

Indvandrererrådgivningen skal ikke undlade at bemærke, at den praksis både ministeriet og Udlændingetjenesten har haft, har været ganske umenneskelig og i strid med både menneskeretskonventionen og børnenes konvention. Tonen i besvarelser og afslag er ofte fornærmende overfor borgeren. Ministeriet og Udlændingestyrelsen har i langt højere grad ladet de politiske overtoner give afslag, frem for objektiv sagsbehandling.

Med venlig hilsen
Leif randersis
Kontorleder.

Justitsministeriet
Udlændingekontoret
Slotsholmsgade 10
1216 København K

STRANDGADE 56
DK-1401 KØBENHAVN K
TEL. +45 32 69 88 88
FAX +45 32 69 88 00
CENTER@HUMANRIGHTS.DK
WWW.MENNESKERET.DK
WWW.HUMANRIGHTS.DK

DATO 28. marts 2012

J.NR. :
540.10/26914.

Høring over forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn), Justitsministeriets sagsnr. 2012-960-0003

Med e-mail af 2. marts 2012 har Justitsministeriet anmodet om at måtte modtage Institut for Menneskerettigheders eventuelle bemærkninger til et udkast til forslag til lov om ændring af udlændingeloven (familiesammenføring med børn). Med lovforslaget foreslås fire væsentlige ændringer af udlændingeloven.

1. Sammenfatning

Institut for Menneskerettigheders bemærkninger kan sammenfattes således, jf. nedfor i afsnit 3 og 4:

Instituttet anbefaler – med henblik på at sikre, at krænkelse af menneskeretten undgås –

- at der lovgives om barnets inddragelse i sager om familiesammenføring, herunder sager om generhvervelse af en bortfaldet opholdstilladelse, jf. børnekonventionens artikel 12. Det bør i den forbindelse overvejes, på hvilken måde et barn eller en ung kan inddrages i de præventive samtaler, der skal holdes med forældre ved mistanke om genopdragelsesrejser.
- at det i lovforslaget/lovforlagsbemærkningerne præciseres, at i forhold til et barn, som har levet i Danmark i de formative år, og som har sit netværk i Danmark, jf. herved det i afsnit 2 anførte om beskyttelse af privatlivet, skal en opholdstilladelse normalt ikke anses som bortfaldet, hvis barnet mod sin vilje har været sendt på genopdragelsesrejse og ikke har kunnet vende tilbage til Danmark inden for tidsfristen på 3 måneder.

Instituttet anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder –

- at betydningen af Børnekonventionens artikel 12 omtales i lovforslagsbemærkningerne om de internationale konventioner.
- at betydningen af fast fuldtidsbeskæftigelse nedtones i lovforslagsbemærkningerne, evt. ved at det præciseres, at vurderingen af den herboendes integration skal være en helhedsvurdering, og at det tillægges betydning, om den herboende forælder har arbejdet for sin egen integration.
- at der udarbejdes informationsmateriale om de opholdsretlige konsekvenser af genopdragelsesrejser m.v. til uddeling til forældre og børn.
- at informationsmateriale om de opholdsretlige konsekvenser af genopdragelsesrejser m.v. udleveres til skolelærere, pædagoger i institutioner m.fl. med henblik på, at de kan orientere børn og forældre om konsekvenserne, herunder ved udlevering af det skriftlige informationsmateriale.

2. Lovforslagets indhold

Lovforslaget indeholder følgende fire ændringsforslag:

1. Bestemmelsen om familiesammenføring mellem en herboende forælder og dennes barn i tilfælde, hvor både barnet og den anden forælder er bosiddende i hjemlandet eller et andet land foreslås ændret således, at der indføres en minimumsgrænse på 6 år for, hvornår barnets opholdstilladelse skal betinges af, at barnet har mulighed for en vellykket integration. Da toårsfristen for indgivelse af en ansøgning fastholdes, betyder det i realiteten, at ansøgning om familiesammenføring kan indgives til og med barnet fylder 8 år, uden der skal ske en vurdering af barnets grundlag for at opnå en vellykket integration i Danmark. Endvidere foreslås vægtningen af de elementer, der skal indgå i vurderingen af integrationsmulighederne for ældre børn justeret, og det præciseres i hvilke tilfælde, det er muligt at overskride toårsfristen.

2. Det foreslås endvidere præciseret, at en ganske særlig grund til at fravige hovedreglen om, at der kun kan meddeles familiesammenføring med børn under 15 år, er 'hensynet til barnets tarv'. I lovforslagsbemærkningerne omtales tilfælde, hvor det er muligt at opnå opholdstilladelse for børn over 15 år.

3. Bestemmelsen om, at der efter bortfald af en opholdstilladelse kan meddeles en ny opholdstilladelse til et barn, hvis hensynet til dets tarv taler derfor, foreslås ændret ved, at det præciseres, hvilke elementer der skal indgå i vurderingen af barnets tarv. Formålet er at sikre, at barnets tarv altid bliver vægtet og indgår som et centralt element ved afgørelsen af, om en ny opholdstilladelse skal meddeles. Ændringsforslaget skal bl.a. ses på baggrund af Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols dom i sagen Osman mod Danmark (dom af 14. juni 2011). I den forbindelse foreslås det også, at udlændingemyndighederne allerede i forbindelse med en sag om bortfald af en opholdstilladelse skal vurdere, om barnets tarv taler for at meddele det en ny opholdstilladelse. Udlændingestyrelsen forpligtes således til af egen drift at vurdere, om der er grundlag for at meddele barnet en ny opholdstilladelse.

4. Endelig foreslås det at styrke indsatsen over for forældre, der sender eller vil sende deres børn på udlandsophold af negativ betydning for deres skolegang og integration (bl.a. de såkaldte genopdragelsesrejser). Til brug herfor foreslås indført en pligt for kommunerne til under en forebyggende samtale med forældrene at oplyse dem om de mulige opholdsretlige konsekvenser af, at de sender deres børn på disse udlandsrejser. Det foreslås endvidere, at kommunerne skal oplyse Udlændingestyrelsen om, hvorvidt de har gennemført en forebyggende forældresamtale, og om de i den forbindelse har orienteret forældrene om de mulige opholdsretlige konsekvenser af sådanne rejser.

3. Kort om den menneskeretlige beskyttelse

Retten til et privat- og familieliv er beskyttet i den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) artikel 8. Bestemmelsens beskyttelse af familielivet er beskrevet i lovforslagsbemærkningernes afsnit 13. Her er også omtalt den for dette lovforslag relevante dom fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol (EMD): Osman mod Danmark (dom af 14. juni 2011).

Beskyttelse af privatlivet er ikke nærmere omtalt i lovforslagsbemærkningerne. Beskyttelsen af privatlivet kan imidlertid være relevant for de her omhandlede regler, navnlig for sager om meddelelse af ny opholdstilladelse til et barn eller ung, hvis opholdstilladelse i Danmark er bortfaldet i forbindelse med et udlandsophold af negativ betydning for barnets eller den unges skolegang og integration.

Artikel 8 beskytter bl.a. retten til at etablere og udvikle relationer til andre mennesker og den omkringliggende verden og kan omfatte aspekter af et individs sociale identitet. Derfor må staterne ifølge EMDs praksis acceptere, at den tilknytning, der kan være

etableret mellem en fastboende indvandrer (herunder indvandrede børn og efterkommere) og det omkringliggende samfund kan udgøre en del af privatlivsbegrebet (jf. bl.a. Osman-sagen).

Efter EMRK er et indgreb i retten til et privat- og familieliv m.v. kun retmæssigt, hvis det har lovhjemmel og sker til varetægelse af et eller flere af de (lovlige) hensyn, der opremses i artikel 8, stk. 2. Desuden skal indgrebet anses som nødvendigt i et demokratisk samfund, hvilket forudsætter, at der er proportionalitet, det vil sige, at der skal være foretaget en afbalanceret interesseafvejning mellem på den ene side hensynet til det enkelte individ og på den anden side hensynet til samfundet som helhed.

Lovforslagsbemærkningerne omtaler også flere FN-konventioners beskyttelse af familielivet m.v., men som det anføres i bemærkningerne, antages disse bestemmelser ikke at give en videregående beskyttelse end EMRK artikel 8.

FNs børnekonvention er en central konvention for dette lovforslag, og lovforslagsbemærkningerne fremhæver derfor også betydningen af børnekonventionens artikel 3 om, at barnets bedste interesse (barnets tarv) skal komme i første række i alle foranstaltninger vedrørende barnet, artikel 9, stk. 3, om barnets ret til at holde forbindelse med begge sine forældre (medmindre dette strider mod barnets tarv) og artikel 10 om positiv behandling af ansøgninger om familiesammenføring fra et barn eller dets forældre og om barnets ret til regelmæssigt at have kontakt med forældre bosat i forskellige stater.

Derimod nævner lovforslagsbemærkningerne ikke den vigtige bestemmelse i børnekonventionens artikel 12. Efter denne bestemmelse skal deltagerstaterne sikre et barn, der er i stand til at udforme sine egne synspunkter, retten til frit at udtrykke disse synspunkter i alle forhold, der vedrører barnet; barnets synspunkter skal tillægges passende vægt i overensstemmelse med dets alder og modenhed. Med henblik herpå skal barnet især gives mulighed for at udtale sig i enhver behandling ved dømmende myndighed eller forvaltningsmyndighed af sager, der vedrører barnet, enten direkte eller gennem en repræsentant eller et passende organ i overensstemmelse med de i national ret foreskrevne fremgangsmåder.

Normalt vil barnets bedste interesse (barnets tarv), jf. børnekonventionens artikel 3, ikke kunne bestemmes i en sag, f.eks. i en sag om generhvervelse af opholdstilladelse, uden inddragelse af barnets eget syn herpå. Barnets synspunkter skal tillægges passende

vægt i overensstemmelse med dets alder og modenhed, jf. herved også Osman-sagen, hvori EMD fandt, at EMRK artikel 8 var krænket, fordi barnets/den unges interesser ikke i tilstrækkeligt omfang var taget i betragtning.

- Instituttet anbefaler derfor – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder – at betydningen af Børnekonventionens artikel 12 omtales i lovforslagsbemærkningerne om de internationale konventioner.

4. Instituttets bemærkninger til de foreslåede lovændringer

4.1. Generelt

Instituttet finder det positivt, at varetagelsen af barnets tarv forstærkes med den foreslåede lovændring, og at det præciseres, at hensynet til barnets tarv skal indgå som et centralt element i sager om familiesammenføring med børn.

Både forslaget om, at der ikke skal foretages en vurdering af muligheden for en vellykket integration af børn i førskolealderen, og den række af præciseringer, lovforslaget indeholder, fremmer kvaliteten af den lovgivning, som regulerer familiesammenføringsområdet. Dermed tilgodeses det menneskeretlige kvalitetskrav til lovgivning, der hjemler indgreb i menneskerettighederne, jf. bl.a. EMRK artikel 8.

Der er dog behov for at fremhæve betydningen at høre barnets synspunkter m.v. i sager om familiesammenføring, herunder sager om generhvervelse af en bortfaldet opholdstilladelse.

- Instituttet anbefaler derfor – med henblik på at sikre, at krænkelser af menneskeretten undgås – at der lovgives om barnets inddragelse i sager om familiesammenføring, herunder sager om generhvervelse af en bortfaldet opholdstilladelse, jf. børnekonventionens artikel 12. Det bør i den forbindelse overvejes, på hvilken måde et barn eller en ung kan inddrages i de præventive samtaler, der skal holdes med forældre ved mistanke om genopdragsrejser.

4.2. Om vurderingen af integrationsmulighederne

Instituttet finder, at der er behov for at overveje, om justeringen af vægtningen af de elementer, der skal indgå i en vurdering af større børns integrationsmuligheder, rammer den rette balance mellem individhensynet og hensynet til samfundet som helhed.

Ifølge lovforslaget skal den herboende forælders integration tillægges øget vægt, når det skal vurderes, om barnet har mulighed for en vellykket integration her i landet. I den

forbindelse præciseres det i lovforslagsbemærkningerne, at der skal lægges særlig vægt på, om den herboende forælder har opnået 'fast beskæftigelse'. Det tilføjes, at deltidsbeskæftigelse og længerevarende eller flere på hinanden kortere vikariater uden væsentlige ledighedsperioder også kan tale for, at den pågældende er godt integreret, men med mindre vægt.

Efter instituttets opfattelse bør det tages i betragtning, at der p.t. er en relativ stor arbejdsløshed her i landet, således at selv mennesker, der dygtiggør sig gennem uddannelse, kan have svært ved efterfølgende at opnå fast beskæftigelse. Mange må nødtvungen affinde sig med ledighedsperioder og kan være henvist til at søge kortvarig virksomhedspraktik eller midlertidig ansættelse med løntilskud.

- Instituttet anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder - at betydningen af fast fuldtidsbeskæftigelse nedtones i lovforslagsbemærkningerne, evt. ved at det præciseres, at vurderingen af den herboendes integration skal være en helhedsvurdering, og at det tillægges betydning, om den herboende forælder har arbejdet for sin egen integration.

4.3. Om genopdragelsesrejser og udlandsophold af negativ betydning for et barns skolegang og integration

Hensynet til at forebygge og sætte ind over for de såkaldte genopdragelsesrejser m.v. er at anse som et legitimt hensyn, se Osman-sagen pr. 67. Under hensyn til de alvorlige opholdsretlige konsekvenser, sådanne rejser kan have for de berørte børn og unge, er der efter instituttets opfattelse anledning til at gøre mest muligt for at forebygge forældres brug af sådanne rejser.

Meget kan givetvis opnås med pligten for kommunerne til at gennemføre forebyggende forældresamtaler og med forslaget om at forpligte kommunerne til at orientere forældrene om de mulige opholdsretlige konsekvenser samt informere Udlændingestyrelsen om mistanker om sådanne rejser m.v. Imidlertid kan der efter instituttets opfattelse være anledning til at sætte ind på et endnu tidligere tidspunkt, bl.a. i skoler og institutioner for børn og unge.

Instituttet anbefaler – med henblik på at fremme den enkeltes menneskerettigheder –

- at der udarbejdes informationsmateriale om de opholdsretlige konsekvenser af genopdragelsesrejser m.v. til uddeling til forældre og børn.

- at informationsmateriale om de opholdsretlige konsekvenser af genopdragelsesrejser m.v. udleveres til skolelærere, pædagoger i institutioner m.fl. med henblik på, at de kan orientere børn og forældre herom, herunder ved udlevering af det skriftlige informationsmateriale.

Instituttet anser det for positivt, at udlændingemyndighederne nu af egen drift skal tage stilling til, om et barn eller ung skal have meddelt en ny opholdstilladelse, når en tidligere meddelt opholdstilladelse er bortfaldet.

Instituttet er dog bekymret over, at det i lovforslagsbemærkningerne til udlændingelovens § 17 (afsnit 5.3) anføres, at selve vurderingen af bortfaldsspørgsmålet ikke ændres, og at det afgørende fortsat vil være, 'om barnet ønskede at vende tilbage til Danmark og pga. uforudsete omstændigheder, som barnet ikke selv var herre over, har været forhindret heri'. Det tilføjes, at det i den forbindelse kan være af betydning, 'om barnet imod sin vilje har været på genopdragelse i hjemlandet' (instituttets fremhævelser).

Efter instituttets opfattelse rummer bemærkningerne en risiko for en for snæver fortolkning af, hvornår et barn skal have mulighed for at generhverve en bortfaldet opholdstilladelse, jf. herved også Osman-sagen. Det afgørende kan efter instituttets opfattelse ikke være, om barnets ønske om at vende tilbage til Danmark ikke har kunnet realiseres 'pga. uforudsete omstændigheder, som barnet ikke selv var herre over'. Det afgørende må være, om barnet mod sin vilje har været sendt på genopdragelsesrejse, og om barnet trods ønske herom ikke har haft mulighed for at vende tilbage inden for tremånedersfristen (hvorefter dets opholdstilladelse er bortfaldet).

- Instituttet anbefaler – med henblik på at undgå krænkelser af menneskeretten – at det i lovforslaget/lovforslagsbemærkningerne præciseres, at i forhold til et barn, som har levet i Danmark i de formative år, og som har sit netværk i Danmark, jf. herved også det ovenfor anførte om beskyttelse af privatlivet, skal en opholdstilladelse normalt ikke anses som bortfaldet, hvis barnet mod sin vilje har været sendt på genopdragelsesrejse og ikke har kunnet vende tilbage til Danmark inden for tidsfristen på 3 måneder.

Med venlig hilsen

Eva Ersbøll
Seniorforsker

HØRINGSSVAR

**afgivet af Komiteen Flygtninge Under Jordan/Refugees Welcome
april 2012**

Forslag til lov om ændring af Udlændingeloven (Familiesammenføring med børn)

Indledning:

Vi er meget glade for, at regeringen vil gøre det lettere at få børn af herboende til Danmark. De 800 børn, som under VKO blev forhindret i at komme hertil eller blive her, er en skamlet på Danmarks rygte og en katastrofe for de pågældende familier.

Vi må dog med beklagelse konstatere, at man i dette lovforslag stadig tager udgangspunkt i de grundlæggende og forkerte præmisser, som VKO grundlagde. Ifølge Børnekonventionen har et barn ret til at bo sammen med en eller begge forældre, når dette er til barnets bedste – og her kan ikke stilles betingelser fra det enkelte land om, hvorvidt dette barn er “integrationsegnet” eller ej, eller at der skal ansøges indenfor en vis tidsfrist. Der kan heller ikke stilles krav til forældrerens integration – et barn har også ret til at bo hos en mor, som måske er arbejdsløs og ikke har lært flydende dansk.

At man opretholder den generelle aldersgrænse på 15 år for børn indenfor familiesammenføring forekommer helt absurd, eftersom alle børn under 18 år er omfattet af Børnekonventionen.

Efter dommen ved EMRD i sagen Osman mod Danmark havde vi forventet en ændring, således at et barn ikke ville kunne miste sin opholdstilladelse pga. et længere ophold i forældrenes hjemland. Vi er meget overraskede og skuffede over, at man trods de stærke lempelser stadig holder fast i muligheden for at straffe barnet for forhold, som forældrene er ansvarlige for.

2-års reglen:

Vi anbefaler at grænsen på 2 år helt afskaffes, af de grunde som er anført i indledningen. Hvis den imidlertid opretholdes, må der naturligvis som foreslået tages hensyn til, om der har været tvist omkring forældremyndighed. Vi mener dog, at der også bør tages hensyn til om situationen har ændret sig undervejs. Om den herboende fx mener at kunne drage bedre omsorg for sit barn nu end ved ankomsten, og om der er sket ændringer for den person, som tog sig af barnet i hjemlandet – fx sygdom, alderdom, ny ægtefælle, fængsling, og om der er opstået en generel situation i landet som gør det påtrængende at barnet kommer til Danmark, fx en krigslignende situation. Den usaglige og grove påstand om at herboende forældre med udenlandsk herkomst skulle have et bevidst ønske om at lade deres børn forblive længst muligt i hjemlandet og derpå bringe dem til Danmark i sidste øjeblik før de fylder 18 er vi meget forundrede over. Vores kontakt med hundredevis af flygtninge gennem årene har givet et billede af forældre, der meget gerne vil have deres børn hos sig, og som opfordrer børnene til at blive godt integreret, dog med respekt for og kendskab til hjemlandets kultur – og vi kan slet ikke se fidusen i at vente så længe med at få sine børn herop.

Aldersgrænse på 6 og 15 år:

Som anført i indledningen mener vi, at begge aldersgrænser er i direkte strid med Børnekonventionen, idet alle børn under 18 år har en ret til at bo sammen med en eller flere forældre, når dette er i barnets interesse (og uanset hvor integreret den pågældende forældre er). Desuden savner aldersgrænserne objektivt belæg, idet ældre børn ikke nødvendigvis er sværere at integrere. Sætningen *"Formålet hermed er bla. at sikre, at børn der skal bo i Danmark også vokser op i Danmark, og således modvirke, at børn af herboende udlændinge først søges familiesammenført og kommer til Danmark kort før deres 18 års fødselsdag"* er vi fuldstændig uforstående overfor – det må være et levn fra VKOs tankegang, og nævnes ganske rigtigt også i bemærkningerne til lov nr. 427 af 9. juni 2004 om ændring af udlændingeloven og integrationsloven. Som nævnt under foregående punkt har vi ikke mødt dette fænomen, og vi har svært ved at gennemskue hvilket formål der skulle være ved bevidst at vente med at søge opholdstilladelse.

Selve tanken om, at børn over en vis alder automatisk er sværere at integrere, er i øvrigt ikke en brugbar præmis. Vi kender masser af eksempler på flygtningebørn, som er kommet til Danmark i teenagealderen og i løbet af meget kort tid har lært flydende dansk og klaret sig usædvanligt godt. Omvendt har de fleste optøjer og uroligheder i visse boligkvarterer hovedsagligt handlet om unge, som er født og opvokset i Danmark, men som ikke føler sig velkomne og respekterede. Det enkelte barns alder kan altså ikke anvendes som et parameter.

Genopdragelsesrejser:

Det er på kant med afgørelsen fra Den Europæiske Menneskeretsdomstol i sagen Osman mod Danmark, når man trods lempelser stadig opretholder muligheden for at et barn kan miste sin opholdstilladelse efter et længere ophold i forældrenes hjemland. Det er meget svært for os at forestille os en situation, hvor det vil være det bedste for barnet at miste sin opholdstilladelse i Danmark.

At straffe barnet for noget, forældrene har gjort, ofte mod barnets vilje (og ofte stridende imod barnets tarv) kan i øvrigt sammenlignes med at straffe offeret frem for gerningsmanden i en voldtægtssag. I lovforslaget står der *"... have alvorlige opholdsretlige konsekvenser for et barn og dermed for dets forældre, hvis barnet sendes på genopdragelsesrejse eller lignende udlandsophold"* (vores fremhævelse). Det er ikke korrekt, at det får konsekvenser for barnets forældre – i den håndfuld tilfælde, vi har kendskab til, er forældrene/forælderen blevet boende i Danmark. Hvis der endelig skal foreligge en sanktionsmulighed, må dette ramme forældrene og ikke barnet. Der kunne være tale om bøde eller fængsel, som i andre tilfælde af vanrøgt eller overgreb.

Den betydning, man stadig vil tillægge vurderingen af, om barnets ophold var frivilligt eller ej, er meget bekymrende. Vi har et konkret eksempel på en ung pige, der rejste frivilligt og endda imod sin mors anbefaling på besøg hos sin far i Libanon, men faderen ødelagde hendes pas og forhindrede hende gennem flere år i at rejse tilbage. Selvom både hun selv og moderen havde opsøgt både den danske ambassade og en advokat for at få hende hjem igen, afgjorde de danske myndigheder efterfølgende at opholdet ikke påviseligt var imod hendes egen vilje. Selv i tilfælde, hvor et barn vitterligt har opholdt sig frivilligt udenfor Danmark i en lang periode, vil barnet ikke selv kende konsekvenserne af opholdet og dermed alligevel være et uskyldigt offer for forældrenes beslutninger.

Vi tilslutter os i høj grad en oplysningspligt for kommunerne, ligesom vi også er varme tilhængere af kampanjer omkring tvangsægteskaber og omskæring af piger. Når en familie sender et barn på genopdragelsesrejse (hvilket i øvrigt er en flydende definition), er det som regel et desperat forsøg på at løse en konflikt med barnet, ofte med baggrund i kulturelle sammenstød, og her ville støtte og samtaler med familien helt sikkert have bedre effekt for hele familien og ikke mindst barnet.

LANDSFORENINGEN AF FORSVARSADVOKATER

FORMAND :
HENRIK STAGETORN
ST. STRANDSTRÆDE 21
1255 KØBENHAVN K
TLF. 33 12 46 11
FAX 33 12 84 45
E-MAIL: HS@SWLP.DK

Justitsministeriet
Udlændingelovkontoret
Slotsholmsgade 10
1216 Kbh. K

SEKRETARIAT :
AMAGERTORV 11, 3.
1160 KØBENHAVN K
TLF. 33 15 01 02
GIRO 735 02 01
E-MAIL: ER@HOMANNLAW.DK

Amagertorv 11
28. marts 2012
ER/ER

Vedr.: Sagsnr. 2012-960-0003. Høring over forslag til lov om ændring af udlændingeloven (Familiesammenføring med børn).

Justitsministeriet har med mail af 2. marts 2012 fremsendt ovennævnte høring og anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om en udtalelse, der skal foreligge senest den 29. marts 2012.

Materialet har været forelagt Landsforeningens bestyrelse, der bemærker følgende:

For så vidt angår det foreslåede 2. pkt. i § 17, stk. 3, bør der også tilføjes et 3. pkt., så bestemmelsen *efter en konkret vurdering* også kommer til at omfatte udlændinge, der er fyldt 18 år (herunder særligt udlændinge, der har haft opholdstilladelse efter § 9, stk. 1, nr. 2.). Bestyrelsen henviser til retspraksis fra EMD, herunder præmis 55 i *Osman mod Danmark*, hvoraf følgende fremgår: "*The Court has accepted in a number of cases concerning young adults who had not yet founded a family of their own that their relationship with their parents and other close family members also constituted "family life"*".

Det øvrigt foreslåede giver ikke umiddelbart bestyrelsen anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne

Elsebeth Rasmussen

Red Barnet

Save the Children Denmark

Justitsministeriet
Slotsholmsgade 10
1216 København K

Mail: hbe@jm.dk; jm@jm.dk

Att: Helene Bendtsen

Dato 12.03.29

**VEDRØRENDE HØRING OVER FORSLAG TIL LOV OM ÆNDRING AF UDLÆNDINGELOVEN
- FAMILIESAMMENFØRING MED BØRN (SAGSNR. 2012-960-0003).**

Red Barnet takker for muligheden for at udtale os om forslaget til ændring af lovgivningen om familiesammenføring af børn.

Red Barnet ser lovændringen som det første tiltag i forhåbentlig en række lovændringer i forhold til Udlændingeloven som led i Regeringens tiltag for at sikre, at udlændingeloven på bedst mulig måde er i overensstemmelse med Børnekonventionen.

Rigtig mange børn er kommet i klemme under de nuværende familiesammenføringsregler og hensynet til deres rettigheder er på den mest meningsløse måde blevet tilsidesat i en årrække. Derfor hilser Red Barnet det velkomment, at lovforslaget bl.a. omfatter, at:

- Det gøres eksplicit, at der skal tages hensyn barnets tarv ved generhvervelse af opholdstilladelse efter genopdragelsesrejser. Dermed tager lovforslaget et spadestik i at forankre 'barnets tarv' som juridisk begreb i udlændingeloven.
- Hensynet til, hvorvidt barnet har haft sine formative år i Danmark skal indgå i vurderingen ved generhvervelse af opholdstilladelse efter genopdragelsesrejser og ved vurderingen af, om opholdstilladelsen overhovedet bør inddrages.
- Forældrene i hjemlandets vilje til forældreskabet også indgår i vurderingen i familiesammenføringsagerne.
- Tvist om forældremyndigheden ikke vil stille børn ringere i familiesammenføringsagerne.

Red Barnet mener dog ikke, at lovforslaget tilstrækkeligt lever op til intentionen om at sikre børns rettigheder i forbindelse med familiesammenføringsager – hverken i forhold til børn,

der ønsker sammenføring med den ene forældre i Danmark eller i forhold til børn, der ønsker at få ophold i Danmark efter en genopdragelses rejse.

Derfor har vi følgende kommentarer, der bør overvejes i forhold til lovforslaget:

1. Red Barnet anerkender ikke, at det er muligt at definere et barn som "ikke integrationsbart."

Argumentationen bag lovforslaget er, at der er børn, som på forhånd kan defineres som uegnede kandidater for en vellykket integration. Børn over 6 år kan falde i den kategori, hvis den herboende forælder ikke indgiver ansøgningen senest 2 år efter at den herboende forælder opfylder betingelserne for at søge familiesammenføring. Det samme kan børn over 15 samt børn, der har været ude af landet mere en 3 mdr. på genopdragelsesrejse. Børn, hvis forældre ikke er integreret på det danske arbejdsmarked, kan det ifølge lovforslaget ligeledes være svært at integrere.

Red Barnet mener, argumentationen er gal og at loven går fejl af målet. For eksempel ved vi, at mange børn over 15 år - f.eks. uledsagede børn, godt kan integreres i det danske samfund. Derfor mener vi, at formålet med loven – nemlig f.eks. at sikre at forældre ikke sender deres børn på genopdragelsesrejser mod børnenes vilje eller at børn af herboende forældre bør familiesammenføres tidligt, hvis det er intentionen, bedre kan opnås med rådgivning af familien – som f.eks. forslagens punkt 5. Dermed undgås at straffe børn, hvis rettigheder lovforslaget jo faktisk har til hensigt at sikre.

2. Regeringens hensyn til vellykket integration må aldrig overskygge hensynet til barnets tarv.

Det fremgår klart af FN's Børnekonventionen artikel 3, stk. 1, at barnets tarv i alle foranstaltninger vedrørende børn, hvad enten disse udøves af offentlige eller private institutioner for socialt velfærd, domstole, forvaltningsmyndigheder eller lovgivende organer, skal komme i første række.

I lovforslaget argumenteres der for, at muligheden for vellykket integration indgår som en del af hensynet til barnets tarv.

Red Barnet anerkender, at hensyn til barnets mulighed for at lære sproget og f.eks. indgå i samfundets fællesskab i Danmark udgør ét element i en samlet vurdering og vægtning af barnets tarv. Der er dog ingen tvivl om, at der er andre hensyn, der bør veje langt tungere i vurderingen. For eksempel er familien som bærende enhed for at sikre barnets tarv og mulighed for at vokse op i et familiemiljø af glæde, kærlighed og

forståelse (Børnekonventionens præampel) en direkte forudsætning for barnets fulde og harmoniske udvikling.

I bemærkningerne til lovforslaget henvises der i forbindelse med genopdragelsesrejserne til den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse af 14. juni 2011 i sagen om Osman mod Danmark (appl. No. 38058/09). Da dommen har karakter af et bidrag til fortolkningen af EMRK artikel 8 bør den også kunne finde anvendelse i alle familiesammenføringsager. Det fremgår af dommen, at statslige mål skal være proportionale og bero på en konkret afvejning af, om indgrebet er nødvendigt i et demokratisk samfund. Red Barnet mener ikke, at statens hensyn til at sikre vellykket integration – herunder hensynet til forældrenes integration – nogensinde kan begrunde, at der ses bort fra, at hensynet til barnets tarv kommer i første række.

Derfor foreslår Red Barnet, at det gøres eksplicit i lovgivningen, at hensynet til vellykket integration aldrig må veje tungere end det samlede vurdering af barnets tarv – hverken i forhold til genopdragelsesrejser eller i forhold til andre familiesammenføringsager.

Derudover bør børnekyndige indgå i en formel procedure for den samlede vurdering af barnets tarv – jf. vurderinger om barnets tarv i samværssager i Danmark.

Det bør også gøres eksplicit, at børn skal høres i beslutninger, der angår dem og at deres holdning skal indgå i den samlede vægtning af barnets tarv.

3. Hensynet til barnets privatliv bør tydeliggøres yderligere i forhold til genopdragelsesrejser.

Red Barnet finder, at det bør tydeliggøres, at det er barnets ret til privatliv, der hentydes til i forhold til ændring nummer 2 i lovforslaget. Barnets personlige ret til respekt for sit privatliv fremgår af Børnekonventionens artikel 16. Barnets ret til sit eget privatliv reflekteres også tydeligt i Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols afgørelse Osman mod Danmark (appl. No. 38058/09).

4. Børn over 15 år er også børn og skal behandles som børn.

Red Barnet er helt uforstående overfor, at der fortsat opretholdes en forskelsbehandling mellem børn over og under 15 år – og at børn over 15 ikke automatisk får ophold, hvis ansøgningen indgives indenfor 2 år.

Skønt Red Barnet påskønner, at det nu gøres eksplicit, at der skal tages hensyn til barnets tarv i vurderingen af disse sager, mener vi fortsat, at retten til familiesammenføring skal være ens for alle børn uanset alder.

FN's Børnekomite har givet Danmark klare anbefalinger på dette område
CRC/C/DNK/CO/3:

"Family reunification

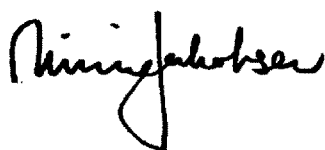
31. The Committee remains concerned at the legislative reform that reduces the age limit of a child eligible for family reunification from 18 to 15 years.

32. The Committee recommends that the State party take all measures to ensure that family reunification procedures fully comply with article 1 of the Convention."

Endelig vil Red Barnet opfordre til, at børnenes selvstændige klageadgang sikres i forhold til familiesammenføringssager.

Spørgsmål til høringssvaret kan rettes til børnepolitisk konsulent Inger Neufeld på tlf. 3524 8539 / in@redbarnet.dk

Med venlig hilsen

Mimi Jakobsen
Generalsekretær

Inger Neufeld
Børnepolitisk konsulent

HØRINGSSVAR

Dato: 26. marts 2012
Kontor: Sekretariatet
Sagsbeh.: FGI

Høringssvar vedrørende udkast til Forslag til lov om ændring af udlændingeloven
(Familiesammenføring med børn)

Rådet for Etniske Minoriteter fremsender hermed svar på ovenstående høring

Grundlæggende undrer det Rådet, at lovforslaget tillægger forældrenes integration samt barnets muligheder for integration i det danske samfund så betydelig vægt i forbindelse med familiesammenføring af børn. Ikke fordi Rådet ikke mener, at det er vigtigt at forældre såvel som børn bliver integreret i det danske samfund, men forbi Rådet anser børns mulighed for at leve med deres forældre som en ret og ikke som spørgsmål om integration. Rådet finder det derfor uforståeligt, at det tillægges særlig betydning, om en forælder f.eks. er i fuldtidsbeskæftigelse, har danskundskaber eller ej, når en ansøgning om familiesammenføring med et mindreårigt barn vurderes. Rådet finder, at det i stedet bør være barnets tarv, der er i fokus. Af samme grund bifalder Rådet, at familiesammenføring af børn under seks år efter forslaget kan ske, uden at der skal foretages en vurdering af barnets mulighed for en vellykket integration, også selvom ansøgningen indgives to år efter forælderen har opnået opholdstilladelse. Rådet finder det endvidere positivt, at barnets forhold til forælderen i hjemlandet efter lovforslaget vil blive tillagt øget betydning i behandlingen af familiesammenføringsager.

Endvidere er Rådet positivt over for muligheden for at dispensere fra toårsfristen i sager, hvor der er tvist om forældremyndigheden, samt over for at hensynet til barnets tarv kan tale for familiesammenføring, også selvom barnet er over 15 år.

Herudover ser Rådet det som positivt, at hensynet til barnets tarv kommer i centrum ved vurderingen af ansøgning om ny opholdstilladelse i sager, hvor en tidligere opholdstilladelse er bortfaldet. I den sammenhæng bemærker Rådet, at det kan være svært for barnet at opretholde kontakten til barnets sociale netværk i Danmark samt bibeholde danskundskaber, hvis barnets ophold i udlandet er sket ved tvang og/eller over en længere periode. Rådet finder

det derfor vigtigt, at disse forhold tillægges mindre betydning. I forhold til forslaget om, at tildelingen af en ny opholdstilladelse vil indeholde en vurdering af, om en genopdagelsesrejse er sket mod barnets vilje, bemærker Rådet, at det ikke kan forventes, et barn under 18 år kan overskue de konsekvenser, der er forbundet med et længere ophold i forældrenes hjemland, men at det ansvar efter Rådets opfattelse ansvar rettelig bør ligge hos forældrene, frem til barnet når myndighedsalderen. På den baggrund mener Rådet ikke, at en frivillig genopdagelsesrejse kan tale mod en ny opholdstilladelse til barnet.

Med venlig hilsen

Muhsin Türkyilmaz

Formand for Rådet for Etniske Minoriteter

SOS mod Racisme
Nørre Allé 7, 2200 Kbh. N
sos@sosmodracisme.dk
www.sosmodracisme.dk
42331968 (John Udo Ukpo)
42331969 (Anne Nielsen)

Til Justitsministeriet,
hbe@jm.dk; jm@jm.dk; 951s64@jm.dk

2. april 2012

**Høringssvar fra SOS mod Racisme, Danmark, vedrørende:
Forslag til Lov om ændring af udlændingeloven –sags nr. 2012-960-0003.**

SOS mod Racisme mener at det nuværende lovforslag forbedrer retsstillingen i forbindelse med familiesammenføring for såvel børn som forældre i Danmark.

De stramme regler som har skilt så mange familier ad, blev indført først og fremmest for at mindske indvandring til Danmark i VKO-regeringens tid, og ikke af hensyn til børn og forældre. Ordet integrationsegnethed blev opfundet til det brug.

Imidlertid fatsholder vi vores synspunkt, at en familie som noget helt grundlæggende har ret til at bo sammen, og at børn er børn indtil de er fyldt 18 år, jf. Børnekonventionen. Således mener vi, at hvis det ikke strider mod barnets tarv, må barnet have ret til familiesammenføring med forælderen i Danmark.

Når det drejer sig om en familie, der uønsket lever adskilt, og hvor den ene forælder er fastboende i Danmark eller er asylsøger i Danmark, mener vi at børn og forældre i familien skal have et retskrav på at måtte leve sammen i Danmark uden hensyn til "Barnets integrationsegnethed".

Generelt mener vi at EU-reglerne om familiesammenføring respekterer diverse menneskerettighedskonventioner på disse områder, og at Danmark burde følge disse fremfor at opfinde egne meget bureaukratiske og indskrænkende regelsæt.

I de tilfælde, hvor den ene part er flygtet fra den anden part, fx ved vold i familien, eller hvor der er tale om tidligere omsorgssvigt fra den herboende forælders side, mener vi, at hensynet til barnets tarv er det afgørende princip, og at man bør overveje om det kunne være en idé at bruge nogle af de samme principper, og virkemidler, som man bruger ved udsatte familier i Danmark, som er fraskilte eller fraspærrede, herunder partshøring af barnet og af den anden forælder, hvor dette er muligt.

Venlig hilsen,
Anne Nielsen
Formand for SOS mod Racisme, Danmark

Hørings svar vedrørende forslag til lov om ændring af udlændingeloven (familiesammenføring med børn)

Marts 2012

Indholdsfortegnelse

Indledning	3
Resume	3
1. Generelle bemærkninger til lovforslaget	3
2. 2-års regel for børn under 15 år	4
3. Regler for familiesammenføring af børn mellem 15 og 17 år	9
4. Inddragelse ved ”genopdragelsesrejser”	10
5. Kan vi ikke bare få noget simpel lovgivning i Danmark?	11
6. Hvad med danske børn?	12

Indledning

Ved email af 2. marts 2012 (sagsnr. 2012-960-0003) har Justitsministeriet anmodet om Ægteskab Uden Grænsers eventuelle bemærkninger til ovennævnte lovforslag. Vi vil gerne takke for muligheden for at komme med inputs til det politiske arbejde på dette område, som har betydning for en del dansk-udenlandske familier, hvor den udenlandske ægtefælle har børn fra et tidligere forhold.

Resume

Ægteskab Uden Grænser anbefaler at:

- Danmark går tilbage til den simple lovgivning om familiesammenføring af børn, vi havde indtil 2004, og som man har i de fleste andre vestlige lande.
- Danmark fremover kun har et regelsæt for familiesammenføring af børn udover EU's regler om fri bevægelighed.
- Alle ansøgninger om familiesammenføring af børn behandles af den samme offentlige myndighed, som f.eks. kan høre under Justitsministeriet.
- Reglen om inddragelse af børns opholdstilladelse ved såkaldte genopdragelsesrejser afskaffes, da den er et uegnet redskab til at forebygge sådanne rejser og som oftest alene vil føre til, at der må udstedes en ny opholdstilladelse til barnet.
- Forældre til børn med dansk statsborgerskab som det absolutte udgangspunkt får opholdstilladelse i Danmark, således at danske børn sikres de bedste forudsætninger for en vellykket integration og et godt liv i Danmark.

1. Generelle bemærkninger til lovforslaget

Lovforslaget har til formål at gennemføre en række mindre justeringer i de regler for familiesammenføring med børn, som blev indført i 2004 med lov nr. 427. Før vedtagelsen af lov nr. 427 havde børn under 18 år en generel ret til at blive familiesammenført med deres far eller mor, som boede lovligt i Danmark, og dermed svarede den danske lovgivning på området til den lovgivning, man har i næsten alle andre vestlige lande.

I november 2011 udgav EU-kommissionen en grønbog om familiesammenføring, og af den fremgår det, at der i EU's familiesammenføringsdirektiv findes stand-still klausuler, som tillader de 24 medlemslande, der deltager i direktivet, at bevare regler, som omtrent svarer til de danske, hvis de havde sådanne regler før direktivets tilblivelse i 2003. EU-kommissionen oplyser imidlertid i grønbogen, at ingen af de 24 medlemslande anvender klausulen til at fastholde en aldersgrænse på 15 år, og kun 1 af de 24 medlemslande anvender den til at fastholde et krav til børn over 12 år, om at barnet skal følge med sin forælder inden for en vis tidshorisont.

De danske regler på området er dermed ude af trit med reglerne i de lande, vi normalt sammenligner os med, hvilket også fremgår af svaret på UUI alm. del spørgsmål 140 i denne folketingssamling.

Af dette svar fremgår således, at der i Norge, Finland, Sverige og Holland er en generel adgang til familiesammenføring med børn under 18 år, og de eneste krav, der er nævnt i redegørelsen fra de nævnte landes myndigheder, er, at der i nogle tilfælde stilles et krav til forsørgelsesevne hos den forælder, der ønsker at få sit barn til det pågældende land. En sådan bestemmelse indførte Danmark også i 1992, men i dag anvendes den kun sjældent.

I Ægteskab Uden Grænser er vi uforstående over for, hvorfor vi i Danmark ikke bare kan have regler for familiesammenføring med børn, som svarer til dem, man har i andre vestlige lande, og som vi havde i Danmark frem til 2004. Og dette lovforslag giver os derfor ikke så meget anledning til at knytte bemærkninger til de ting, som regeringen nu vil ændre, da de alle sammen må formodes at medvirke til, at færre børn fremover kommer i klemme i de helt specielle danske regler. Hvilket da bestemt er positivt. Vores bemærkninger går mere på de ting, som regeringen har valgt **ikke** at ændre på.

2. 2-års regel for børn under 15 år

Med lov nr. 427 blev der i 2004 indført en generel formodningsregel i den danske udlændingelov, hvor man stik imod al sund fornuft postulerer, at et barn "ikke kan integreres" i Danmark, hvis det kommer hertil mere end 2 år efter sin far eller mor og pt. bor i et land, hvor barnets anden forælder også bor. Bestemmelsen betyder, at forældre, der ikke længere lever sammen, og hvor den ene forælder er flyttet til Danmark, senest 2 år herefter skal træffe beslutning om, hvorvidt barnet også skal flytte til Danmark. Har forældrene ikke truffet den beslutning, inden 2-års fristen udløber, vil de som den absolutte hovedregel ikke længere kunne vælge, at barnet skal bo i Danmark.

Med dette lovforslag lægger regeringen op til, at 2-års reglen skal fortsætte, men at den ikke længe skal gælde for børn under 8 år. Ægteskab Uden Grænser finder, at dette er et skridt i den rigtige retning, men samtidig et uforståeligt lille og forsigtigt skridt. Når man indfører en sådan aldersgrænse, hvorfor så ikke i det mindste sætte den til f.eks. 12 år, som er tilfældet i det ene andet EU-land, hvor man i det hele taget har en sådan lovgivning? Eller hvorfor ikke bare afskaffe reglen helt og dermed forenkle lovgivningen og administrationen af den betydeligt? I bemærkningerne til lovforslaget står der følgende om regeringens motivation for at fastholde 2-års reglen:

"Regeringen finder, at mindreårige udlændinge, der skal bo i Danmark, skal have deres opvækst her i landet og derfor bør komme her til landet på et så tidligt tidspunkt som muligt. Det skaber det bedste grundlag for en god integration af barnet i det danske samfund og giver dermed det enkelte barn de bedste muligheder for et vellykket liv her i landet.

I den forbindelse er det efter regeringens opfattelse afgørende, at barnet opholder sig her i landet i barnets formative år, hvor barnets sociale færdigheder, sproglige kompetencer og faglige kundskaber i særlig grad tager form, og hvor barnet selv i stadig højere grad etablerer personlige kontakter og et socialt netværk. En sådan udvikling hos et barn vil ofte gradvist begynde i de første år af barnets skolegang."

Ægteskab Uden Grænser er enig med regeringen i, at det formentlig i de fleste tilfælde er bedst for et barn, der skal flyttes fra et land til et andet, at denne flytning sker så tidligt som muligt i barnets liv. Men er dette virkelig så altafgørende vigtigt, at det er noget, der bør forsøges reguleret via lovgivning? Og var det virkelig det hensyn, der var den primære årsag til, at 2-års reglen blev indført i 2004?

Vi læser altid med interesse de høringssvar, som andre høringsparter har sendt til lovforslag, hvor vi selv har afgivet høringssvar, og blandt de mange høringssvar til L104 om ændring af ægtefællesammenføringsreglerne mm. har vi især hæftet os ved det, der er indsendt af Dansk Racediskriminationscenter (DRC). DRC anvender i deres høringssvar betegnelsen "den falske melodi" om det forhold, at de danske politikere siden 2002 udadtil har postuleret nogle pæne og ædle formål med den udlændingelovgivning, som de vedtog, hvorimod det reelle formål med lovgivningen ofte har været ren og skær indvandringsbegrænsning.

Ægteskab Uden Grænser er fuldstændig overbevist om, at det reelle formål med 2-års reglen var indvandringsbegrænsning. Det bygger vi bla. på, at hvis det primære formål med reglen havde været at sørge for, at børn kom tidligere til Danmark, så ville man selvfølgelig have lavet nogle overgangsbestemmelser i loven, således at de forældre, der allerede havde boet i Danmark i mere end 2 år, fik en rimelig frist til at få deres børn hertil. Og lov nr. 427 ses ikke at indeholde sådanne overgangsbestemmelser.

Konsekvensen af lov nr. 427 blev derfor, at udlændinge, der havde fået opholdstilladelse før 1. juli 2002, med meget kort varsel blev afskåret fra at få deres børn til Danmark andet end under nogle helt særlige omstændigheder, som myndighederne så desuden siden da har administreret yderst restriktivt. Som der står i bemærkningerne til lovforslaget, har det siden 1. juli 2004 haft "undtagelses karakter", at et barn har kunnet familiesammenføres, hvis der var gået mere end 2 år, siden dets far eller mor kom til Danmark.

Og det er så alligevel ikke helt rigtigt. For også når det drejer sig om adgangen til at få familiesammenført børn, har der siden vedtagelsen af lov nr. 427 i 2004 været en positiv særbehandling af arbejdsmigranter og udenlandske universitetsstuderende. Disse har hele tiden kunnet få sammenført deres børn efter regler som dem, der før lov nr. 427 gjaldt for alle. Dvs. indtil barnet er fyldt 18 år, og uanset hvor længe der er gået, siden barnets far eller mor selv flyttede til Danmark.

En sag, der har været meget omtalt i medierne, er den om den 12-årige thailandske dreng Sirapat, hvis mor tøvede med at få ham til Danmark, fordi hun først ville være helt sikker på, at hendes ægteskab med en dansk mand holdt. Sirapats mor ønskede således ikke at udsætte ham for en risiko for først at skulle omplantes fra Thailand til Danmark og herefter måske få år senere tilbage til Thailand igen, fordi hun var nødt til at rejse hjem efter et forlist ægteskab.

Sirapats mor forsøgte dermed at varetage sit barns interesser ud fra nogle overvejelser, der må siges at være lige så relevante og seriøse som dem, der ligger bag regeringens erklærede ønske om, at børn skal komme til Danmark så hurtigt som muligt. Og hvis Sirapats mor havde været en pakistansk eller indisk arbejdsmigrant, som havde fået greencard til Danmark og et job som lagerarbejder i Ikea, så havde der ikke været noget som helst problem i dette. Så havde Sirapat bare fået opholdstilladelse uden videre diskussion. Men fordi hans mor er en thailandsk kvinde, der er gift med en dansk mand, skulle han søge efter nogle helt andre regler, og derfor blev det et "nej."

På Venstres seneste landsmøde udtalte tidligere statsminister Lars Løkke Rasmussen, at det vigtige nu ikke længere er, hvor mange indvandrere der kommer til Danmark. Det vigtige er i stedet, at der overhovedet kommer nogen, og at det er "de rigtige", der kommer. Og det må jo så føre til den konklusion, at det åbenbart er Venstres holdning, at man er en "rigtig" slags indvandrer, hvis man er en 17-årig søn af en pakistansk arbejdsmigrant, der har fået greencard til Danmark og job som lagerar-

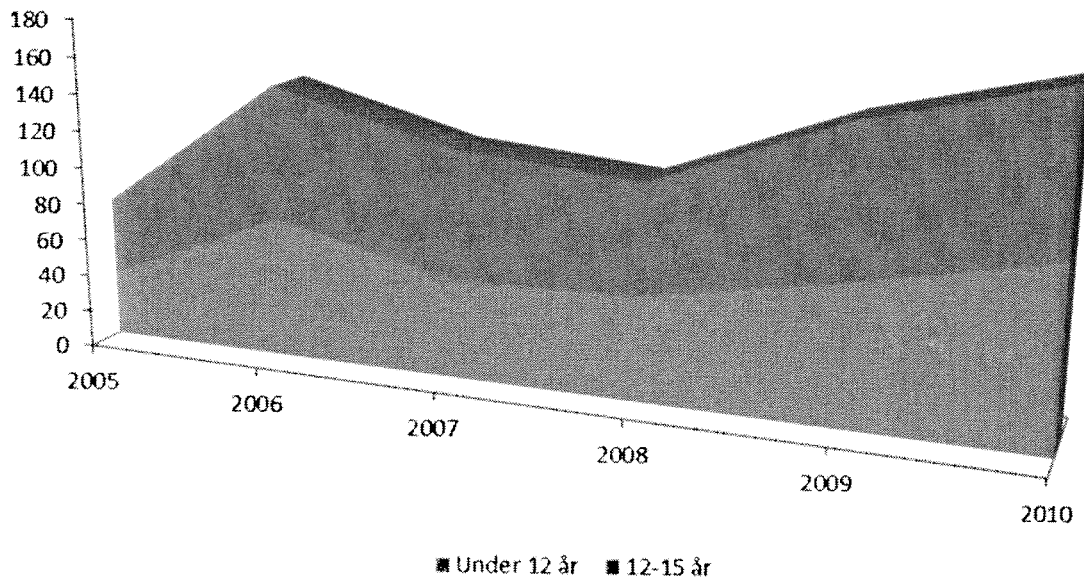
bejder i Ikea. Hvorimod man er en ”forkert” slags indvandrer, hvis man er en 12-årig søn af en thailandsk kvinde, der er gift med en dansk mand, og som måske arbejder samme sted.

Sirapat ville også have været helt anderledes godt stillet, hvis hans mor havde giftet sig med en polsk håndværker, som bor i Danmark. Så ville Sirapat nemlig have opholdsret efter EU’s direktiv om fri bevægelighed, og så måtte han gerne slutte sig til sin mor i Danmark, lige indtil han fyldte 21 år, og uanset hvornår hans mor selv flyttede hertil. Den ret kan Sirapats danske stedfar så også give Sirapat ved at flytte til et andet EU/EØS-land end Danmark i en periode og tage Sirapats mor og Sirapat med sig. Så vil både Sirapat og hans mor nemlig få ret til at opholde sig i Danmark efter EU’s regler om fri bevægelighed, når den glade familie vender tilbage til Danmark.

Og det er da godt, at der findes sådanne robuste og retfærdige løsninger på bla. Sirapats problem. Men den store forskelsbehandling af børn, der befinder sig i en i øvrigt sammenlignelig situation, forekommer hverken saglig eller rimelig. Og fordi den ikke er saglig, er den givetvis også konventionsstridig, idet konsekvenserne af et afslag på familiesammenføring for de berørte skal stå i et rimeligt forhold til de samfundsmæssige hensyn, som lovgivningen varetager. Og vi må derfor gentage det synspunkt, som vi fremsatte i vores høringssvar til L104, at Danmark fremover kun bør have et regelsæt for familiesammenføring. Og desuden bør dette regelsæt selvfølgelig ikke afvige alt for meget fra EU’s regler om fri bevægelighed, da det også skaber en usaglig og urimelig forskelsbehandling mellem personer, der befinder sig i en i øvrigt sammenlignelig situation.

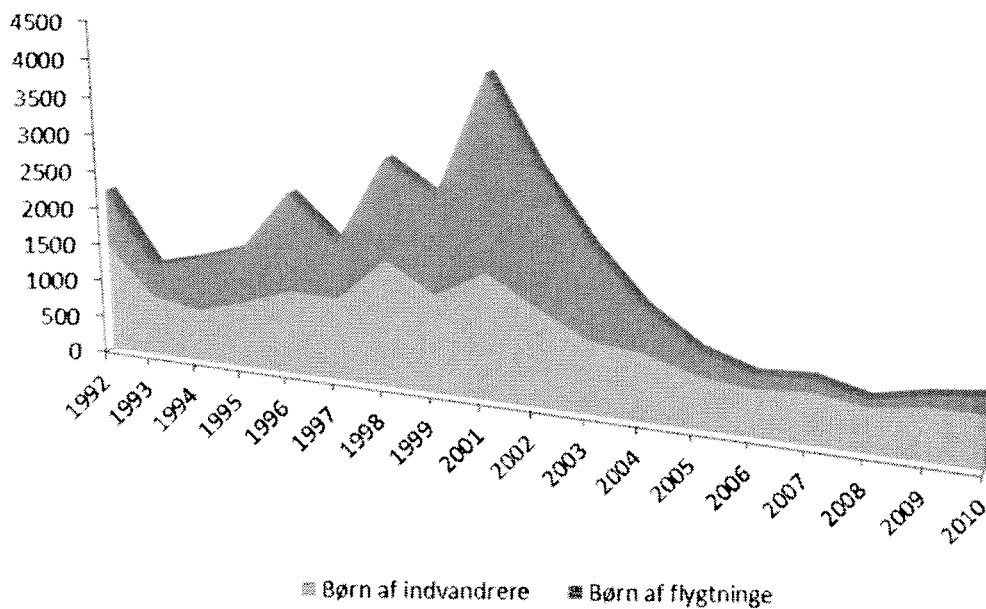
Og samtidig finder vi anledning til at gentage DRC’s spørgsmål fra høringen om L104 og spørge, hvorfor den ny regering dog fortsætter med at synge den falske melodi, som blev skabt af den gamle regering? Hvorfor dog blive ved med at forsøge at bilde vælgerne ind, at 2-års reglen i hovedsagen har til formål at få børn tidligere til Danmark? Hvorfor ikke bare sige det, som det er? Nemlig at reglen har til formål at begrænse indvandringen. Og så herefter tage stilling til, om det hensyn stadig skal sættes højere end hensynet til børns tarv og til en enkel og dermed administrerbar lovgivning. Og det er jo ikke fordi, ”hele Verden” vil flytte til Danmark, hvis man afskaffer 2-års reglen. Antallet af afslag pga. 2-års reglen har ligget mellem 77 og 179 om året, siden den blev indført i 2004. Tallene er oplyst i svaret på UUI alm. del spørgsmål 335 i folketingssamling 2010/2011 og er vist i figur 1.

Figur 1. Afslag på familiesammenføring med børn under 15 år pga. 2-års regel

Til sammenligning er i figur 2 vist antallet af familiesammenføringer af børn før og efter indførelsen af 2-års reglen i 2004 efter det regelsæt, hvor 2-års reglen gælder.

Figur 2. Familiesammenføring af børn efter regelsæt, hvor 2-års reglen gælder

Som det ses af figur 2, var antallet af familiesammenføringer af børn allerede faldet markant i 2004, da man indførte 2-års reglen. Og årsagen hertil var givetvis de stramninger af betingelserne for både asyl og ægtefællesammenføring, der blev gennemført i 2002 med lov nr. 365. Som vi skrev i vores høringssvar til L104, kom der i 2000-2001 mange flygtninge til Danmark fra Irak og Afghanistan, og disse flygtninge havde mange børn, som efterfølgende blev familiesammenført. Og opbremsningen i flygtningestrømmene fra de to lande som følge af politiske ændringer i landene og som følge af ændringer i den danske asyllovgivning i 2002 har derfor spillet en langt større rolle for antallet af familiesammenføringer af børn end indførelsen af 2-års reglen i 2004.

Hertil skal desuden bemærkes, at der i de senere år har været omkring 3.500 årlige familiesammenføringer til arbejdsmigranter og universitetsstuderende efter Udlændingelovens §9c, og en del af disse er naturligvis børn. Hvor mange ved Ægteskab Uden Grænser desværre ikke, da familiesammenføringer efter Udlændingelovens §9c til arbejdsmigranter og universitetsstuderende kun opgives som et samlet årligt antal i Justitsministeriets statistiske publikationer, hvor der ikke angives nogen fordeling på ægtefæller og børn. Men det er næppe en urimelig antagelse, at omkring halvdelen af alle familiesammenføringer af børn i dag sker efter Udlændingelovens §9c til arbejdsmigranter og universitetsstuderende og dermed ikke fremgår af figur 2 og ikke er omfattet af 2-års reglen. Og hertil kommer så desuden et omtrent lignende antal børn med opholdsret efter EU-reglerne. Tallene i figur 2 er derfor slet ikke dækkende for antallet af udenlandske børn, der hvert år flytter til Danmark, men da de samlede tal ikke findes i de officielle publikationer, kan vi desværre ikke vise dem.

Udover aldersgrænsen på 8 år i 2-års reglen foreslås der også en række præciseringer af de forhold, der skal indgå i formodningsvurderingen. Nogle af disse vurderinger som f.eks., om der har været strid om forældremyndigheden, skal allerede foretages i dag, og der er mindst et eksempel på, at Justitsministeriet har underkendt et afslag givet af Udlændingestyrelsen, hvor der havde været strid om forældremyndigheden. Men alligevel dukkede der i efteråret 2011 en ny sag op i pressen, hvor Udlændingestyrelsen igen havde givet afslag til en 7-årig thailandsk pige i en sag, hvor omstændighederne ellers umiddelbart forekommer at være fuldstændig identiske med omstændighederne i den sag, hvor deres afgørelse tidligere var blevet omstødt. Og på den baggrund kan det sikkert være udmærket at skrive det ind i selve lovteksten, hvad det er for vurderinger, Udlændingestyrelsen forventes at foretage. Umiddelbart forekommer deres sagsbehandlere jo således at have meget svært ved at følge de praksisnotater, der er lavet.

Den sagsbehandling, der har været på området, forekommer i det hele taget mærkelig. I 2007 blev der, efter omtale i pressen af en række urimelige sager, lavet et nyt praksisnotat, der skulle medføre en mere lempelig praksis. Men alt peger i retning af, at Udlændingestyrelsen tværtimod har strammet sin praksis yderligere siden 2007. Antallet af afslag pga. 2-års reglen steg således, som det fremgår af figur 1, fra 2007-2010, selvom antallet af ansøgninger om familiesammenføring med børn var nogenlunde uændret. Og sidst i perioden begyndte Udlændingestyrelsen som noget helt nyt også at give et større antal afslag til børn i førskolealderen med henvisning til 2-års reglen.

En potentielt mere vidtgående ændring er, at det ifølge lovforslaget skal tillægges en øget betydning, om den forælder, der ønsker at få sit barn til Danmark, er velintegreret. Og hvis der er tale om en udlænding, der er gift med f.eks. en dansk statsborger, om familien samlet set kan anses for at være i stand til at få barnet integreret. Denne ændring vil f.eks. kunne komme Sirapat til gode. Og afhængig af, hvordan det kommer til at indgå i den samlede vurdering, kan det forhåbentlig få antallet af afslag pga. 2-års reglen bragt væsentligt ned. Og dermed kan det ses som en mulig metode til at afskaffe 2-års reglen "ad bagvejen".

3. Regler for familiesammenføring af børn mellem 15 og 17 år

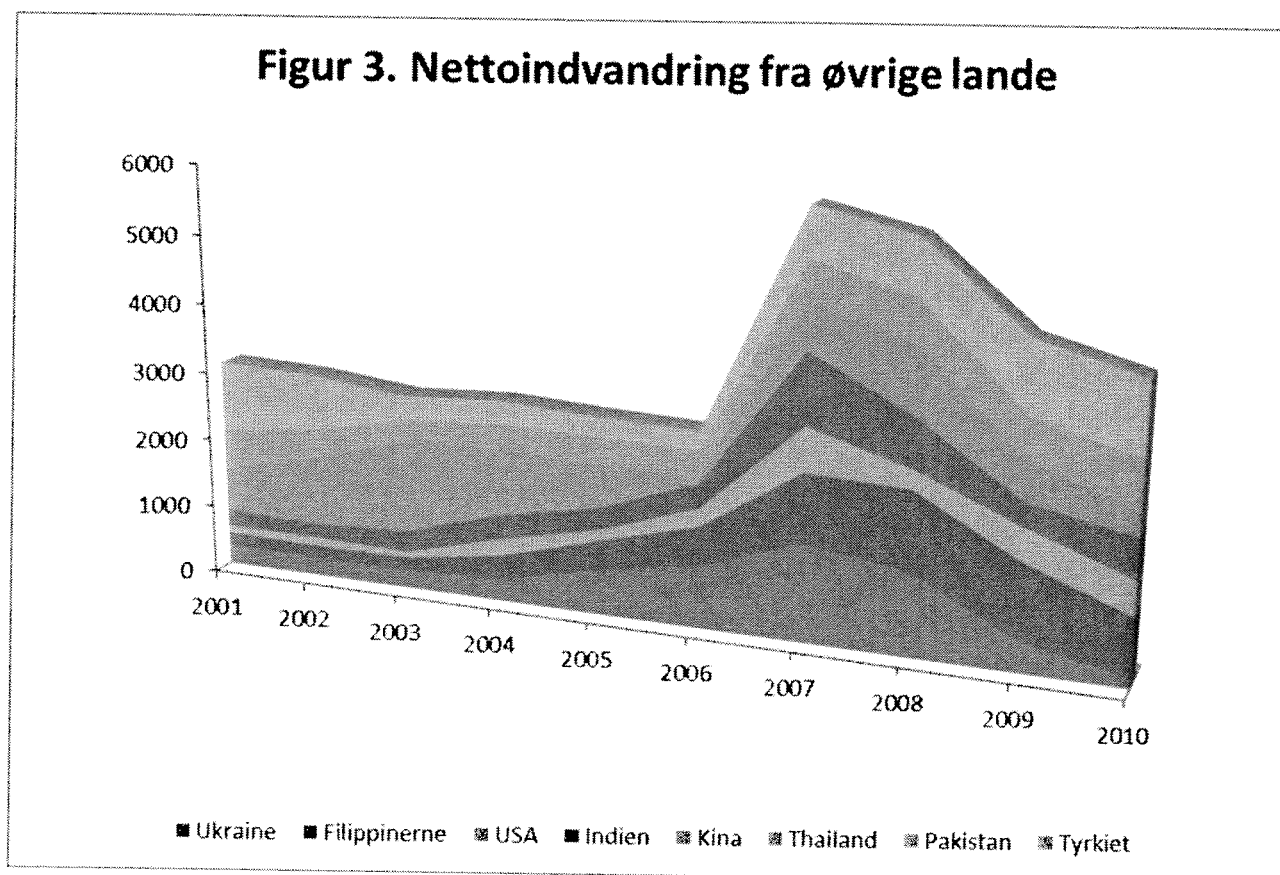
For børn mellem 15 og 17 år blev der med lov nr. 427 indført særligt skærpede regler for familiesammenføring, hvor dette som udgangspunkt kun er muligt, hvis barnet ikke har andre omsorgspersoner i hjemlandet, eller flytter til Danmark samtidig med den forælder, som barnet hidtil har boet hos. Ægteskab Uden Grænser formoder, at baggrunden for denne lovændring var, at den gamle regering mente, at det er en slags "misbrug" af reglerne for familiesammenføring af børn, hvis forældre kort tid før et barns 18-års fødselsdag beslutter, at nu skal barnet bo hos f.eks. sin far i Danmark, selvom barnet ellers har boet hos sin mor i hjemlandet, siden forældrene gik fra hinanden.

Og det kan da bestemt ikke afvises, at forældre måske i nogle tilfælde træffer sådanne valg primært ud fra overvejelser om, hvor barnet vil have de bedste muligheder for at få en god uddannelse og bagefter gøre karriere. Og det er så selvfølgelig et problem, hvis man har meget stor fokus på indvandrigsbegrænsning og mener, at dette er et meget vigtigt overordnet samfundshensyn, der skal vægtes tungt. Men i så fald forekommer det jo mærkeligt, at man behandler en stor del af alle ansøgninger om familiesammenføring af børn efter nogle regler, hvor der ikke er krav om, at barnet skal komme til Danmark, før det fylder 15. Der er således næppe nogen grund til at antage, at f.eks. kinesiske og pakistanske arbejdsmigranter og deres fraskilte ægtefæller ikke også vil kunne finde på at lade sådanne "praktiske" overvejelser veje tungt, når de skal tage stilling til, hvor deres børn i teenagealderen skal bo.

Og derfor føler vi også trang til at spørge regeringen, hvorfor det overhovedet er et problem, hvis nogle forældre flytter deres teenagebørn til Danmark ud fra overvejelser om, at her kan barnet få en god uddannelse og senere et godt job? De fleste politiske partier er enige om, at det er et problem, at danskerne får for få børn. Og så er det da på mange måder helt ideelt at få nogle teenagere hertil. På den ene side har Danmark sparet udgifterne til disse børns skolegang, pasning, børnecheck, sundhedsydelser mm. i 15-17 år. Og på den anden side kan børnene stadig nå at få deres erhvervsrettede uddannelse i Danmark, hvilket ud fra alle erfaringer øger deres chance for succes på det danske arbejdsmarked i forhold til, hvis indvandrere kun har en uddannelse, som de har taget i deres hjemland. Så ud fra en rent økonomisk betragtning er det sikkert en klar overskudsforretning at give opholdstilladelse til 15-17 årige børn.

I bemærkningerne til lov nr. 427 tales der meget om, at forældre ikke må lade deres børn blive i hjemlandet for at "lade dem påvirke af hjemlandets kultur". Men hvis andre landes kultur virkelig er så farlig, hvorfor har man så lavet både en greencardordning og en beløbsordning, som siden 2007 har medført en ret stor indvandring af arbejdsmigranter jævnfør figur 3, som er en gentagelse af figur 5 fra vores høringsvar til L104, hvor figurens indhold er forklaret nærmere.

Figur 3. Nettoindvandring fra øvrige lande

Alle de mange arbejdsmigranter, som er kommet til Danmark siden 2007 som følge af disse ordninger såvel som deres sammenførte ægtefæller og børn, er jo også påvirket af deres hjemlands kultur. Og en f.eks. 30 årig inder er vel alt andet lige mere påvirket af indisk kultur end en 16-årig inder.

Med dette lovforslag lægges der op til, at der skal være lidt bedre muligheder for børn mellem 15-17 år for at blive familiesammenført med deres forældre i Danmark, f.eks. hvis der er tale om flygtninge, og børnene er blevet adskilt fra deres forældre under flugten. Og det er da udmærket, men en del vil sikkert stadig komme i klemme i reglerne af den ene eller anden grund. F.eks. fordi de ikke ved, at det er en betingelse for familiesammenføring af et 15-17 årigt barn, at barnet skal søge opholdstilladelse samtidig med den forældre, som det hidtil har boet hos. Eller med andre ord en slags "0-års regel" svarende til den 2-års regel, der gælder for børn under 15 år. Så for de 15-17 årige børn kommer dette lovforslag ikke bare i nærheden af at løse de problemer, der blev skabt med lov nr. 427.

4. Inddragelse ved "genopdragelsesrejser"

Udlændingeloven indeholder en bestemmelse om, at børns opholdstilladelser kan inddrages ved udlandsophold af mindst 3 måneders varighed, hvis opholdet er en såkaldt "genopdragelsesrejse". Lovforslaget medfører en præcisering af, hvilke hensyn der skal tages, hvis barnet efterfølgende søger om en ny opholdstilladelse, og dette skal vel ses som en opfølgning på OSMAN-dommen, hvor Danmark blev dømt for at have krænket Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Ægteskab Uden Grænser mener naturligvis, at det er fint, at administrationen retter ind efter afsagte

domme, og at lovgivningsmagten hjælper med hertil ved at tydeliggøre de hensyn, der skal tages, i selve lovtæksten.

Med fare for at lyde som en grammofonplade, der er gået i hak, forstår vi imidlertid ikke, hvorfor regeringen ønsker at bevare denne regel. Det virker ret formålsløst at inddrage en opholdstilladelse, når konsekvensen heraf i mange tilfælde alene er, at der må gives en ny opholdstilladelse for ikke at krænke barnets konventionssikrede rettigheder. Den slags skaber selvfølgelig beskæftigelse til nogle jurister i Udlændingestyrelsen og Justitsministeriet, og kan dermed ses som en måde at gøre noget ved ledigheden i Danmark, men mon ikke tiden kunne bruges mere konstruktivt på noget andet?

Desuden anvendes reglen, så vidt vi ved, kun meget sjældent. Antallet af tilfælde, hvor kommuner indberetter en mulig "genopdragelsesrejse" til Udlændingestyrelsen, ligger angiveligt i størrelsesordenen under 10 om året, og bla. fordi en del af disse vedrører børn med dansk statsborgerskab, er antallet af faktiske inddragelser pga. denne regel angiveligt helt nede på i størrelsesordenen 1 om året. Konklusionen må derfor være, at inddragelse af barnets opholdstilladelse er et fuldstændigt uegnet redskab i forhold til denne problemstilling. Og det forekommer da også meget selvmodsigende, at man straffer offeret for en sådan rejse i stedet for den, der har sendt barnet afsted på rejsen.

Måske er det også i erkendelse heraf, at regeringen nu vil fokusere mere på kommunernes vejledning i forhold til at forebygge sådanne rejser. Ægteskab Uden Grænser mener, at samtaler med forældrene givetvis er det langt bedste redskab til at få dem til at forstå, hvad der tjener deres børns interesser bedst. Men samtidig føler vi dog anledning til at spørge, om disse rejser virkelig er et så udbredt fænomen, at det ligefrem er nødvendigt at lovgive om dem?

Tidligere har vi i Danmark bla. haft en ophedet debat om kvindelig omskæring, men så vidt vi ved er der kun et enkelt kendt tilfælde heraf i Danmark, som har ført til en domfældelse efter straffeloven. Og alligevel skal alle ægtefællesammenførte skrive under på en integrationserklæring, hvor der bla. står, at de er klar over, at denne handling er forbudt i Danmark. Det virker for os som om, at nogen har set en interesse i at blæse kulturelt betingede handlinger, som der er bred modstand mod i Danmark, op til at have et omfang, der langt overstiger virkeligheden. Og hvorfor fortsætte med at synge denne "falske melodi"? Hvis genopdragelsesrejser er noget, der foregår yderst sjældent, hvad tallene jo heldigvis tyder på, så fortæl dog vidt og bredt om det glade budskab, at der ikke er noget særligt at være bekymret over.

5. Kan vi ikke bare få noget simpel lovgivning i Danmark?

I bemærkningerne til L104 står der som begrundelse for at afskaffe pointsystemet for ægtefællesammenføring, at det har skabt "en unødvendigt kompliceret regulering af adgangen til familiesammenføring i Danmark". Og det er Ægteskab Uden Grænser da helt enig med regeringen i. Det er virkelig unødvendigt kompliceret at kræve dokumentation for, at en ansøger til ægtefællesammenføring har arbejdet på fuld tid som tjener på en restaurant i Tyrkiet i 2½ år, før han flytter til Danmark. Især fordi en dansk arbejdsgiver vil være fuldstændig ligeglad med dette, når han skal tage stilling til, om han vil ansætte den pågældende eller ej. For den danske arbejdsgiver vil det alene være dansk arbejds erfaring, dansk uddannelse og danske sprogkunderskaber, han lægger vægt på, og jo før den pågældende kommer til Danmark, jo før kan han jo også erhverve sig disse ting.

Men de foreslåede regler for familiesammenføring af børn til andre end arbejdsmigranter og universitetsstuderende skaber i høj grad også en unødvendigt kompliceret regulering af adgangen til familiesammenføring i Danmark. F.eks. skal Udlændingestyrelsen sidde og vurdere, om det nu også er rigtigt, at der har kørt en sag om forældremyndigheden ved en thailandsk domstol, eller om den herboende forældre og dennes eventuelle ægtefælle er "velintegrerede". Ægteskab Uden Grænser savner derfor en langt højere grad af sammenhæng i den måde, som regeringen vil tilrettelægge den danske udlændingelovgivning såvel som den måde, hvorpå regeringen argumenterer for og imod de forskellige regler.

Hvorfor ikke bare gå tilbage til de enkle regler for familiesammenføring af børn, vi havde før 2004, og som man har i andre vestlige lande? Og hvorfor ikke lave nogle regler, som er ens for alle, fremfor at lade reglerne for familiesammenføring af børn være afhængige af, hvilken slags opholdstilladelse deres forældre har? I Ægteskab Uden Grænser har vi mere end vanskeligt ved at se, at dette er hverken rimeligt eller sagligt.

Vi forstår heller ikke, hvilke særlige kompetencer til at behandle ansøgninger om familiesammenføring af børn, regeringen mener, at Beskæftigelsesministeriet er i besiddelse af? Behandling af ansøgninger om familiesammenføring af børn indebærer bla. en vurdering af, om barnets biologiske alder svarer til det angivne, hvis den er tæt på 18 år. Og umiddelbart forekommer det os, at den slags mere naturligt kunne høre under Justitsministeriet, som i forvejen skal foretage lignende vurderinger i forbindelse med asylansøgninger fra uledsagede mindreårige.

6. Hvad med danske børn?

Med dette lovforslag vil nogle udenlandske børn få lidt lettere ved at få lov til at bo med deres far eller mor i Danmark, og det synes vi i Ægteskab Uden Grænser er rigtig godt. Men hvad med danske børn? Danske børn skal ganske vist ikke bruge en opholdstilladelse for at bo i Danmark, men det skal deres far eller mor nogle gange, hvis han eller hun er udlænding. En udlænding kan ikke i dag søge om familiesammenføring med sit danske barn, bortset fra helt særlige tilfælde, hvor den danske far eller mor f.eks. er død, således at det danske barn kun kan bo i Danmark, hvis den udenlandske far eller mor får en opholdstilladelse, så han/hun kan være her og tage sig af sit barn. Dette er en mulighed, der opstod efter EU-domstolens kendelse i Zambrano (C34/09), og det er da i det mindste et skridt i den rigtige retning.

Men hvis det danske barn har en dansk far eller mor, som stadig er i live, skal barnets udenlandske far eller mor søge om familiesammenføring med barnets danske far eller mor. Og her opstår problemerne så, hvis det danske barns far eller mor f.eks. er voldsoffer og derfor har været på revalidering. Så må det danske barns udenlandske far eller mor som udgangspunkt ikke bo i Danmark, før der er gået tre år efter, at dets danske far eller mor blev færdig med sin revalidering. Når Udlændingestyrelsen behandler en sådan sag, så undersøger de, om der er uoverstigelige hindringer for, at familien kan bo i den udenlandske far eller mors hjemland, som f.eks. kunne være Nigeria eller Vestbredden. Det er der som regel ikke ifølge Udlændingestyrelsen, og derfor rejser den lykkelige familie så naturligvis til Nigeria eller Vestbredden og bor sammen der. For det er jo meningen, at en familie skal bo sammen men bare helst ikke i Danmark, når den danske far eller mor er voldsoffer og derfor "ikke kan og vil Danmark", som den tidligere regering kaldte det. I bemærkningerne til dette lovforslag står der bla. følgende:

”Regeringen finder, at mindreårige udlændinge, der skal bo i Danmark, skal have deres opvækst her i landet og derfor bør komme her til landet på et så tidligt tidspunkt som muligt. Det skaber det bedste grundlag for en god integration af barnet i det danske samfund og giver dermed det enkelte barn de bedste muligheder for et vellykket liv her i landet.”

Dette er Ægteskab Uden Grænser som tidligere nævnt helt enig med regeringen i. Og netop derfor vil vi også gerne stille regeringen det spørgsmål, om den virkelig mener, at såfremt et de facto udvist barn med dansk statsborgerskab har hovedparten af sin opvækst uden for Danmarks grænser i f.eks. Nigeria eller Vestbredden, om dette så er særligt befordrende for det danske barns integration i det danske samfund, når barnet senere måtte ønske at vende tilbage til Danmark som myndig? Og mener regeringen også, at den opvækst i Nigeria eller Vestbredden, som den danske stat har påtvunget det danske barn ved at nægte dets udenlandske forældre opholdstilladelse, vil give barnet de bedste muligheder for et vellykket liv her i landet, hvis det f.eks. som 16-årigt bliver sendt til Danmark for at bo hos sine bedsteforældre?

Nu er der selvfølgelig også tilfælde, hvor forældrene til et dansk barn ikke vil vælge at bosætte sig i Nigeria eller Vestbredden, hvis de får afslag på en ansøgning om ægtefællesammenføring i Danmark, men i stedet vil vælge at udnytte den fri bevægelighed i EU til at bosætte sig i f.eks. Sverige. Og derfor må vi advare regeringen om, at danske børn, som har tilbragt for meget af deres opvækst i Sverige, risikerer at være blevet påvirket af svensk kultur i en sådan grad, at selv utallige genopdragsrejser til Danmark ikke kan rette op på det. Der er risiko for, at børnene siger ”papa” i stedet for far, og at de som teenagere vil foretrække Pripps Blå i stedet for Grøn Tuborg. Ja der er sågar risiko for, at de vil heppe på det forkerte hold, når der er svenskerlandskamp i Parken.

Med venlig hilsen,

på vegne af Ægteskab Uden Grænser
Lars Kyhnau Hansen
Vigerslevvej 142, 3 tv
2500 Valby